

# Riksdagens protokoll

2009/10:109

Fredagen den 23 april

Kl. 09.00 – 11.25



Protokoll  
2009/10:109

---

## 1 § Anmälan om kompletteringsval till kulturutskottet och Valprövningsnämnden

Talmannen meddelade att Folkpartiet liberalernas riksdagsgrupp på grund av uppkommen vakans anmält Gunnar Andrén som suppleant i kulturutskottet samt att Socialdemokraternas riksdagsgrupp anmält Björn von Sydow som ledamot i Valprövningsnämnden.

Talmannen förklarade valda till

*suppleant i kulturutskottet*

Gunnar Andrén (fp)

*ledamot i Valprövningsnämnden*

Björn von Sydow (s)

## 2 § Anmälan om protokollsutdrag från utskott

Talmannen anmälde att ett utdrag ur prot. 2009/10:28 från torsdagen den 22 april i ärende om subsidiaritetsprövning av EU-förslag inkommit från justitieutskottet.

## 3 § Anmälan om fördröjt svar på interpellation

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelse:

*Interpellation 2009/10:333*

Till riksdagen

Interpellation 2009/10:333 Satsning på förnybar energi i Sydafrika av Anders Ygeman (s)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 30 april 2010.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 20 april 2010

Utrikesdepartementet

*Gunilla Carlsson*

Svar på  
interpellationer

Anf. 1 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Herr talman! Marie Engström har frågat mig vilka åtgärder jag är beredd att vidta för att uppnå målet att minska regelbördan med 25 procent.

Regeringen vill åstadkomma en märkbar positiv förändring i företagens vardag. Ett led i det arbetet är att minska de administrativa kostnaderna för företagen. Men förenklingsarbetets grundläggande syfte är att se till så att regler, processer och förfaranden är bättre anpassade till företagens villkor och verklighet. Företagaren ska känna, att det blir enklare att driva företag i Sverige. Och i förlängningen ska företagen uppleva att de regelverk de möter faktiskt är kostnadseffektiva och ändamålsenliga.

Samtidigt gäller det att behålla ett regelverk som såväl är konkurrensneutralt och beaktar exempelvis patientskydd som hanterar folkhälso- och miljöskyddsaspekter. Som Marie Engström vet är detta en inte helt lätt balansgång. Men till skillnad från den föregående regeringen har vi tagit oss an den här utmaningen, och regelförenklning är i dag en självklar del i arbetet med att ta fram nya och ändra gamla regler. Vi har skapat en organisation och ett arbetssätt som vi nu ser börjar ge goda resultat. Vi har genomfört reformer som

- en frivillig revision som besparar företagen 2,5 miljarder kronor
- förenklat tillämpningen av livsmedelsreglerna som besparar företagen 3 miljarder
- sänkt skatterna på företagande med nästan 50 miljarder
- förenklat redovisningsreglerna
- gjort det enklare att starta aktieföretag, och vi utreder ett förslag som kommer att minska uppgiftslämnandet för företagen.

Jag skulle kunna hålla på ganska länge och räkna upp åtgärder här i talarstolen. Det tar tid att redovisa de över 1 000 åtgärder som vidtagits.

Den 27 maj överlämnar regeringen en skrivelse till riksdagen där vi redogör för vad vi åstadkommit under den här mandatperioden på regelförenklingsområdet. Då kommer vi också att tala om vad vi tänker göra under nästa mandatperiod. Vi har åstadkommit väldigt mycket fram till i dag, men det finns mycket kvar att göra.

Vad oppositionen tänker göra på det här området har vi däremot hört väldigt lite om. Av det lilla vi har hört tycks vi ligga steget före – antingen genomför vi det redan eller också är det redan genomfört.

Anf. 2 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Tack, ministern, för svaret på min interpellation! Jag vet att detta inte är första gången den här frågan debatteras i kammaren, och jag har en känsla av att det inte är den sista heller.

Det finns ett par målsättningar i svaret som jag instämmer i. Dels är det målsättningen att minska regelbördan. Jag tror att det är väldigt bra att man har ställt upp tydliga mål. Dels är det att man menar att företagen

ska uppleva att det regelverk som finns är ändamålsenligt och att det är någon mening med att ha regler. Jag tror att detta är kärnan i den här diskussionen.

Det finns en undersökning som organisationen Företagarna har gjort som är ganska intressant att titta på. Där jämför man tidsåtgången för olika typer av regler med irritationen över dem. Läger man dem bredvid varandra kan man inte alltid finna någon överensstämmelse mellan det som tar lång tid och det som irriterar mest. Det tror jag är något som är viktigt att ha med sig i det här arbetet.

Redovisningsarbete, bokslut och så vidare tar lång tid men skapar ändå inte den typ av irritation som andra regler kanske gör. Där kanske man inte lägger ned så mycket tid, men man tycker inte att man får något igen av det arbete man lägger ned. Jag skulle vilja fråga näringsministern: Är detta något som man funderar över på departementet och tar man till sig den typen av signaler från framför allt mindre företagare? Det tycker jag verkar oerhört viktigt, alltså att det ska vara vits med reglerna. Det får ju inte bli bara en statisk diskussion där man säger att man ska kapa ett visst antal procent för att uppnå ett mål, utan det ska också vara – precis som det ju står i svaret – ett visst ändamål med reglerna.

Jag tänker på Regelbarometern där Näringslivets Regelnämnd redovisar att över 80 procent känner till att regeringen jobbar med de här frågorna, och 80–90 procent tycker också att det är väldigt viktigt. Men samtidigt framgår det att över 75 procent inte märker någon skillnad. Detta är genomgående i svaren och i de slutsatser som man drar i Näringslivets Regelnämnd, och det är väl också viktigt att ta till sig.

I detta första replikskifte skulle jag åtminstone vilja ha en kommentar från Maud Olofsson om hur man ser på detta på Näringsdepartementet och om hur man hanterar dessa frågor.

Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (s):

Herr talman! Inte heller jag kan låta bli att frestas att gå upp i denna debatt, naturligtvis.

Vi har ju sett en del förändringar. I några år har vi stått här och sagt att regelbördan inte minskar utan tvärtom ökar. Nu har den minskat. Men problemet är att på områden som berör så gott som alla företag – associationsrättsliga områden, det skatterättsliga området, och det arbetsrättsliga området, där man hade kunnat lägga in förenklade regler – har det inte kommit förenklade regler. Tvärtom har regelbördan ökat på de allra flesta av dessa områden. Det är områden som gäller alla företag oavsett vilken bransch de arbetar inom.

Intressant var också vad som gjordes under ordförandeskapet i EU. Jordbruksministern tog upp denna fråga på jordbruksrådet, och naturligtvis tog näringsministern upp den på konkurrenskraftsrådet. Men det gjordes inte på Ekofinrådet. Det gjordes inte på rätts- och inrikesrådet, som har stor makt över till exempel just den associationsrättsliga lagstiftningen. Detta väcker lite tankar. När kommer man att bredda detta så att det gäller alla företag och inte bara några?

Nu säger man att det kommer regler om frivillig revision. Men det återstår att se hur många företag det kommer att handla om och hur mycket mindre regelkrångel detta innebär för dem.

Sedan tycker jag inte att näringsministern ska lägga ut dimridåer. Jag är säker på att de allra flesta företagare uppskattar att de har fått sänkta skatter. Men problemet är att de allra flesta företagare upplever att de har fått ännu mer krångel med att redovisa dessa förvisso lägre skatter. Krånglet finns på en lång rad områden, varav många som vi har grålat om under de här fyra åren, till exempel det nya arbetsgivarintyget för att få arbetslöshetsförsäkring. Det är fyra sidor nu. Det var en sida tidigare. Jag skulle kunna stå och rabbla upp en massa sådana saker.

Det andra jag vill påpeka, herr talman, gäller Regelrådet. Jag tycker att det är uppfriskande att läsa deras rapporter. När vi läser deras rapporter kan vi konstatera en sak när det gäller de stora, avgörande och riktigt genomgripande förslag som den här regeringen har kommit med under den tid som Regelrådet har funnits – jag ska inte säga att det har varit så under hela mandatperioden. Men under den tid då Regelrådet har funnits och granskat de olika utredningsförslagen kan man säga att de i väldigt många fall fått smäll på fingrarna.

Jag kanske ska koncentrera mig på att ställa någon fråga till näringsministern i det sammanhanget. När det gäller den kritik som Regelrådet har påpekat för regeringen undrar jag: På vilket sätt har regeringen arbetat in detta? Det är en fråga. Den andra som man möjligen skulle kunna ställa som har med det här att göra är: På vilket sätt arbetar regeringen med att man ska få mer konsekvensbeskrivningar i alla de förslag som kommer från statsmakten? Det är faktiskt inte bara i propositioner som det här ska finnas. Det ska finnas i alla förslag som kommer från regeringen. De frågorna tycker jag att det skulle vara intressant att diskutera.

#### Anf. 4 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Herr talman! Vi har diskuterat regelförenklingar här under en ganska lång tid. Det första jag ska säga är väl det som jag brukar säga, nämligen att det här tar lång tid. Det är viktigt att man ser att det är ett systematiskt arbetssätt som är det framgångsrika. Det visar sig också nu att vi för första gången i historien faktiskt minskar regelbördan, även om det är med försiktiga 4 procent.

Men jag tror verkligen att det handlar om det här med mätningar. Det är ett sätt. Och vi mäter nu på dubbelt så många områden som den förra regeringen gjorde.

Det andra handlar om konsekvensutredningar och att vi får in det i hela systemet, i utredningsväsendet, i myndigheterna och på departementen, att alla förstår att de måste göra konsekvensutredningar. Det är också det som Regelrådet har pekat på. Det är ett förbättringsområde som alla måste jobba med.

Sedan har vi en handlingsplan som tvingar oss själva att hela tiden gå igenom det här och redovisa: Vad är det som har hänt, och vad är det vi tänker göra? Det är också ett systematiskt arbetssätt som regeringen jobbar med.

Regelrådet har sin speciella funktion, tycker jag, att vara utomstående och granska det vi faktiskt gör. Jag måste säga att jag tycker att det har varit enormt nyttigt, också för mig som näringsminister, att höra Regelrådets synpunkter. Även om jag är väldigt engagerad i företagarefrågor och annat är det alltid så att det kommer människor utifrån som tittar på

det med andra ögon. Jag tycker verkligen att Regelrådet har spelat en viktig roll.

Det handlar också om det här med myndigheterna. Vi måste få detta att genomsyra alla våra myndigheter, så att de får det tänkandet. Där är vi inte än. En nackdel är att många i det här systemet inte har en företagarerfarenhet. De har lite svårt att sätta sig in i vad det innebär i praktiken om man genomför olika regler. Men jag tycker att vi är på rätt väg. Och det finns en mycket större medvetenhet och kunskap i dag, också hos våra myndigheter och departement och andra.

Jag håller med Marie Engström om att regler måste uppfattas som relevanta. Det är minst lika viktigt som att det är lite. Om man förstår varför det finns en regel är det lättare att förhålla sig till den. Därför har vi en diskussion både om regel mängden och om reglerna är relevanta och hur vi kan göra dem bättre.

Här har vi sådana saker som lättillgänglighet. Hur är myndigheterna tillgängliga? Det är också ett sätt. Det är kanske inte en regelförenkling, men det sparar tid åt företagen. Därför går vi igenom också den sortens åtgärder.

När företagen säger att de inte märker någon skillnad tror jag att det är så här:

När man tar bort en regel är det en liten förändring. Just när det händer tänker de: Jaha, då slipper jag det. Sedan har de glömt bort att det faktiskt blev en förbättring. Nästa gång det kommer en förändring tänker de: Det här är ju bra.

Sedan är det många regler i till exempel livsmedelssektorn. Det handlar om 3 miljarder kronor. Men det märker inte andra branscher och andra sektorer. Regelförenklingar som rör till exempel livsmedelssektorn rör just den sektorn men inte de andra företagen.

Sedan gällde det vårt ordförandeskap i EU. Om Börje Vestlund hade läst våra slutsatser hade han kunnat se att vi tog en viktig slutsats i konkurrenskraftsrådet, nämligen att alla råd måste vara inblandade i regelförenklingsarbetet. Jag har tagit upp det på andra råd, inte bara på konkurrenskraftsrådet, nämligen på energirådet och på regionala rådet. Vi måste också fundera över regelförenklingar. Det finns nu i slutsatserna att kommissionen är ansvarig för detta. Alla råd har ansvar för regelförenklingsarbetet. Och parlamentet, ministerrådet och kommissionen måste tillsammans se till att reglerna blir enklare.

Jag är jätteglad över den här diskussionen, men jag skulle vilja veta en sak. Ni ser nu de saker som vi har gjort. Vad är det för ytterligare regelförenklingar som Socialdemokraterna och Vänsterpartiet vill göra? Jag har saknat konkreta förslag i den här debatten. Jag har försökt hitta det i dokument och annat. Men här finns en möjlighet att ge tips och råd kring ytterligare regelförenklingar som kan ske.

Anf. 5 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Jag ska säga lite om det som Maud Olofsson tog upp sist. Det fanns ju också i svaret på min interpellation något slags fråga: Vad tänker oppositionen göra?

Jag skulle vilja svara med att säga att jag vet att vi har lagt fram en rad förslag. Vi skriver också motioner med anledning av de skrivelser som regeringen brukar lämna i den här frågan.

Sedan är det ändå så att ni som har regeringsmakten också har möjligheten att ta initiativ i de här frågorna. Jag tycker att det är en självklarhet på något sätt att initiativet ska ligga hos regeringen. Men vi ska självklart kunna komma med olika förslag.

Jag har faktiskt tagit upp en fråga om hur man ska se på regelsystemet. Det handlar om att också lyssna in vilka regler företagarna tycker är okej. Det är regler som de många gånger känner att de får någonting för. De kan tycka att det faktiskt är ett viktigt regelsystem.

Det är inte minst viktigt i det här sammanhanget att man tar upp de frågorna.

Jag skulle vilja kommentera lite grann det som gäller skatterna och skattesystemet. Att sänka skatter i sig behöver inte innebära att regelsystemet minskar eller blir mindre komplicerat. Det kan snarare vara tvärtom. Man kan sänka skatter och samtidigt få ett ganska komplicerat system.

Man kan titta på kolumnerna i skattetabellerna. I dag har vi till exempel sex kolumner för inkomstbeskattning. Tidigare fanns det inte alls så många kolumner. Det är en effekt av att vi beskattar olika inkomster på olika sätt.

En företagare som har folk anställda i olika åldrar ska betala olika nivåer på sociala avgifter beroende på vilken ålder den anställde har.

När det gäller avdraget för hushållsnära tjänster finns det numera något som heter fakturamodellen. Detta skulle i och för sig bidra till att skapa mer sysselsättning i den här branschen. Men å andra sidan är det en regel som har blivit mycket starkt kritiserad från företagarehåll, för den har inneburit en hel del extra krångel och så vidare.

Det finns en lång rad exempel.

Maud Olofsson säger i svaret att man har sänkt skatter. Javisst, det har ni verkligen gjort. Men det betyder inte med automatik att ni har förenklat regelsystemet inom skatteområdet. Just skatteområdet är ett sådant område som man pekar på. Här finns många regler. Här finns komplicerade regler. Här måste det också finnas möjlighet till förenklingar.

Har man då så som något slags riktmarke att man ska ha en så likformig beskattning som möjligt måste det också med automatik innebära ett antal förenklingar för företagen och över huvud taget alla skattskyldiga.

Men jag tänkte på några av Näringslivets Regelnämnds slutsatser. Man säger att den totala regelkostnaden har varit oförändrad under de år som man har mätt, som vi har haft en borgerlig regering. Man säger att man har fått indikationer på att nya kostsamma regler ska införas. Man tycker också att det finns vissa brister i uppföljningen av de förslag som kommer in och av de regelförenklingar som genomförs och de förändringar som regeringen genomför.

Anf. 6 BÖRJE VESTLUND (s):

Herr talman! Visst är det en relevant fråga att ställa vad vi kommer att göra. Det är precis som Maud Olofsson säger. Det handlar om att gå igenom detta i varje myndighet. Men det handlar också om att man när man lägger om politiken, som är ambitionen hos varje ny majoritet som vill träda till, ser över hur regeltillämpningen blir.

Man må ha vilka goda eller icke goda skäl som helst – ur mitt perspektiv är det ganska korkade skäl – att förändra reglerna när det gäller arbetslöshetsförsäkringen. Då skapar man en blankett som är 300 procent mer omfattande och som för de allra flesta tar mycket längre tid att fylla i.

Det är bara en i den stora mängden av konstiga regler som man har tillfört och som har skapat merarbete för företagen. Jag tar bara det lilla exemplet. Det finns fler sådana exempel. Fakturamodellen nämnde Marie Engström. Det finns säkert fler om jag skulle leta, men jag har inte brytt mig om att leta i det här sammanhanget. Tvärtom har jag försökt hitta vad som är den minsta gemensamma nämnaren.

Jag skulle ändå vilja vidhålla det som gäller EU. Det är väl sant, men Sverige hade möjlighet under sex månader att sätta dagordningen. Ändå tog inte finansministern upp regelförenklingar. Ändå tog inte justitieministern upp regelförenklingar. Däremot gjorde jordbruksministern det.

Varför gjorde inte finansministern eller justitieministern det som har den riktigt stora regelbördan och de riktigt stora regelverken i EU? Vi brukar säga att vi inte kan göra så mycket åt den stora regelbördan, för EU-regelverket står emot. Men det svenska ordförandeskapet gjorde inte något åt detta på de områden som är de allra mest väsentliga.

Herr talman! Jag måste tyvärr gå till EU-nämnden, så jag kan inte lyssna på hela den här debatten. Jag ber om ursäkt för detta.

Anf. 7 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Herr talman! Så tråkigt för Börje Vestlund. Jag uppskattar verkligen de här debatterna. Jag tycker att det är bra att det finns ett gemensamt intresse av att förenkla regelverken.

Precis som Marie Engström säger är det klart att det är regeringen som har initiativkraften och makten att göra det. Men om ni är så engagerade som ni båda är i den här frågan är det bra om man kan se det avspelas i era egna förslag. Det blir ingen trovärdig opposition om man inte ser att det finns förslag från de partierna.

När det gäller EU kan jag säga nu när finansministern träder in i kammaren att jag tror att Börje Vestlund förstår att finansministrarna hade en lite annan fråga att hantera under EU-ordförandeskapet, nämligen finanskrisen. Det finns förståelse för att den tog rätt mycket tid av finansministrarna.

Men Ekofin, konkurrenskraftsrådet, energiministerrådet och alla ska jobba med regelförenklingar. Det var den slutsats som togs under det svenska ordförandeskapet.

När det gäller att det kan bli komplicerade system när man sänker skatter och om vi tar RUT och ROT kan vi väl konstatera att det är en fantastisk reform som har gett 11 000 nya jobb bara inom den hushållsnära sektorn. Tack vare att vi har ett enkelt system för våra kunder får de företagen ökade inkomster.

Ja, det är lite krångligare för företagen, men de tycker att det är bra att de får många kunder. Det är en balansgång. Det har jag försökt att diskutera i kammaren tidigare.

Börje Vestlund säger att vi bör analysera det tidigare. Den omvända byggmomsen som var ett förslag från Socialdemokraterna i den förra regeringen är ett exempel på att man borde ha analyserat tidigare. Det

står för en stor del av den ökning som var i början av vår period. Det är ett krångligt system. Det innebär att många företagare är bekymrade över det.

Om vi tittar på vad vi har gjort och som är viktigt ger kvartalsredovisningen av moms -327 miljoner kronor. Förenklade regler om systematiskt arbetsmiljöarbete ger -123 miljoner kronor. Jämställdhetsplaner och lönekartläggningar ska upprättas vart tredje år i stället för varje år. Det ger -387 miljoner kronor.

Vi har gjort förenklingar i reglerna för tidsbegränsad anställning. Vi har tagit bort skyldigheten att anmäla lediga platser till Arbetsförmedlingen. Elektroniska företagsinteckningsbrev sparar 270 miljoner kronor.

Det är många sådana olika saker som har genomförts. Men som det också sägs i debatten finns det mycket mer att göra. Jag tror verkligen att det är det systematiska arbetssättet som i slutändan kommer att ge resultat.

Jag undrar återigen när det gäller oppositionen när man nu säger att man är så engagerad – jag tror verkligen det – vad det då är för förslag. När vi gör regelförenklingarna som gäller arbetsmiljöarbetet och lönekartläggningarna säger Vänsterpartiet: Nej, det får ni inte röra. Det är något annat.

Man kan inte hela tiden sitta och säga att det är något annat och ändå inte komma med några egna förslag. Det är inte ROT. Det är inte RUT, för det ska ni avskaffa. Det är inte de här delarna, för det vill ni inte röra.

Då måste det vara något mycket dramatiskt annat som ni vill göra men som inte är känt för allmänheten. Jag tror att allmänheten verkligen vill veta vad det är som oppositionen tänker göra gemensamt.

Tar vi hela miljöområdet är det enda som jag ser framför mig med Miljöpartiet i er konstellation ännu mer krångel, ännu mer regler. Det senaste i går som handlade om avgifter för långa transporter är bara ett i raden av regelkrångel som kommer att drabba företagen framöver.

Det är upp till bevis. Det handlar för er om att förklara hur ni vill förenkla. Jag lyckas. Men hur ska ni klara detta?

Anf. 8 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Jag tycker att näringsministern är ganska tuff. Det är tufft att säga. Jag lyckas.

Om jag ska prata för oppositionen tror jag att vi har en ganska ödmjuk inställning i de här frågorna. Vi vet att det är svårt. Det är stora frågor. Det är komplexa frågor.

Jag har flera gånger sagt att det behövs ett regelsystem, kanske inte minst av demokratiska skäl. Alla ska ha möjlighet till exempel när man deklarerar att visa alla underlag för att bli rättvist bedömd. Det är det som det handlar om många gånger.

Jag har själv tagit upp frågan om schablonbeskattning som ett förenklingssystem. Det kan handla om schablonbeskattning i kontantbranscher där det kan vara lämpligt. Då får man många frågor om det verkligen är rättvist och om man verkligen ska kunna jobba med en schablon.

Det får man vara lite ödmjuk inför. Men det är ändå ett konkret förslag som man skulle kunna gå vidare med. Det är svaret på frågan.



Maud Olofsson säger att ni verkligen har gjort något från regeringens sida. Men kärnan i det här är upplevelsen hos dem som omfattas av det. Det är upplevelsen att det inte har hänt något. Några säger till och med att det har blivit ännu värre.

Det är väl det som man får ta till sig och som Maud Olofsson måste ta till sig. Och det blir naturligtvis en jättestor utmaning för en rödgrön regering vid en valseger till hösten. Det är väl så man får tänka.

Jag tror inte att jag kommer att ta så stora ord i min mun som Maud Olofsson gör. Jag har kanske lite mer respekt för att det här är en stor och komplicerad fråga. Men vi har en lång rad förslag.

Anf. 9 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c):

Herr talman! Jag kan inte säga annat än att det är ett tufft arbete att åstadkomma detta. Det är givetvis så. Där har Marie Engström alldeles rätt.

Men jag är ändå den första ministern som har lyckats minska regelbördan. Jag är den första ministern som har lyckats med det. Alla andra före mig har försökt, från Mona Sahlin och framåt.

Jag säger inte heller att det går fort och att det är någon enkel sak, någon quick fix. Regelverk har ju kommit till av något skäl.

Den stora skillnaden mellan vad som har gjorts tidigare och nu är det systematiska arbetet, där man går igenom det. Det kommer att ta tid. Det kommer det att göra, för hälften av våra regler kommer från EU-sidan.

Vi måste få ordning både på den nationella nivån och på EU-nivån för att åstadkomma detta. Alla departement måste vara inblandade. Alla myndigheter måste vara inblandade. Vi måste alla ta ett gemensamt ansvar. Vi måste också se att den nationella nivån och den lokala och regionala nivån spelar roll. Företagen möter oftast den lokala nivån.

Vad jag försöker säga är att jag inte ser några förslag från oppositionen som gör att ni skulle lyckas. Ni har inga sådana förslag. Ni är ju emot många av de stora puckar vi genomför. Jag har full respekt för att Marie Engström är engagerad i frågan, men man kan inte ha detta engagemang om man själv inte kommer med konkreta förslag.

Vi har genomfört 1 000 olika förenklingar, och det är många på väg framöver. Får vi fortsätta i den här takten med det här systematiska arbetssättet kommer det att bli ännu mycket bättre.

Sedan är det det här med vad man upplever i företagets vardag. Ja, det kommer att ta tid innan alla de regler som är utspridda på olika branscher ger en förändring i företagets vardag, för var och en. Men om man tittar på helheten, till exempel beträffande revisionsplikten, så handlar det om 2 ½ miljard. Det är klart att väldigt många företagare ser att det är en stor förbättring.

Jag är glad över att det är många som är engagerade i regelförenklingens arbetet, och jag ser fram emot en presentation av oppositionens regelförenklingslista. Den ska bli spännande att läsa, tycker jag.

Överläggningen var härmed avslutad.

*Svar på  
interpellationer*

Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Hans Olsson har frågat mig vilken ambitionsnivå jag har för den internationella skattekontrollen med beaktande av Riksrevisionens kritik och Skatteverkets egna kommentarer till denna kritik. Hans Olsson har även frågat mig hur jag ser på Skatteverkets resurser för att lösa sina uppgifter inom internationell skattekontroll.

Regeringen fäster stor vikt vid arbetet med att värna svenska skattebaser. Sedan 2006 deltar Sverige i ett samnordiskt projekt för att ingå avtal med skatteparadis om informationsutbyte enligt OECD:s internationellt vedertagna standard. Vi har hittills undertecknat 18 avtal, vilket placerar oss i toppskiktet bland OECD-länderna på detta område. Fler avtal är dessutom under förhandling. Detta arbete har underlättats sedan G20 i den finansiella krisens spår utövat påtryckningar mot icke samarbetsvilliga länder och jurisdiktioner om att acceptera OECD:s standard.

Sverige är även aktivt inom EU för ökad transparens och informationsutbyte på skatteområdet. Under det svenska ordförandeskapet intensifierades arbetet med förslagen till nya direktiv för indrivning och handräckning liksom omfattande förbättringar av sparandedirektivet. Även ett EU-avtal om informationsutbyte med Liechtenstein samt mandat för att förhandla liknande avtal med ytterligare ett antal närliggande tredjeländer processades intensivt under det svenska ordförandeskapet. Indrivningsdirektivet kunde antas på det spanska ordförandeskapets första Ekofinråd i januari. Förhoppningen är att övriga förslag ska kunna antas innan det spanska ordförandeskapet är över.

Regeringen har alltså arbetat mycket aktivt med att förbättra ramverket för informationsutbyte på skatteområdet. Sedan är det givetvis angeläget att överlämnad information också utnyttjas på ett så bra sätt som möjligt.

Som framgår av Riksrevisionens rapport har Skatteverket under granskningens genomförande tagit initiativ till flera utvecklingsinsatser, framför allt när det gäller hanteringen av utländska kontrolluppgifter och möjligheterna att analysera och följa upp informationsutbytet. De utvecklingsinsatserna kommer, enligt Riksrevisionen, att förbättra Skatteverkets förutsättningar för ett effektivt informationsutbyte med andra länder.

När det gäller Skatteverkets resurser behandlas frågan inom ramen för den ordinarie budgetprocessen. Jag vill inte föregripa det arbetet.

Anf. 11 HANS OLSSON (s):

Herr talman! Tack för svaret, finansministern! Svaret är egentligen till 99,5 procent en förstärkning av min interpellation.

Det känns faktiskt, utan att ta i, som att världen nu är redo att internationellt ta tag i skattebortfallet och skattefusket. Ett stort antal informationsutbytesavtal har knutits. Inom EU har man också jobbat och jobbar med informationsutbyte för att förbättra skattekontrollen länderna emellan. Jag tror att det är väldigt viktigt för ett land som Sverige, ett litet land med välfärdsambitioner, visserligen på olika nivåer, att vara aktivt i de internationella diskussionerna om att få in skattepengar.

När det gäller den internationella skattekontrollen har det, om jag har förstått det rätt, visat sig att av vårt skattefel på 133 miljarder är 46 miljarder årligen relaterade till internationella transaktioner. Nu har jag inte så stora ekonomiska resurser, men finansministern skulle ju kunna sätta någon på Finansdepartementet att räkna ut hur mycket Sverige förlorar i timmen. 133 miljarder är ogreppbart, men det skulle vara intressant att veta hur mycket det är i timmen. Själv har jag bara en miniräknare, och den klarar inte så många nollor. Därför kan jag inte göra det.

Funderingarna inställer sig. Klarar Sverige att leva upp till de åtaganden som vi gör i informationsutbytesavtalen? Finansministern vet säkert själv att det är viktigt att inte lova mer än man kan leverera. I vissa situationer i livet kanske tuppkammen växer lite extra och man spänner sig, men jag tror ändå på sikt och för trovärdighetens skull att man ska kunna leverera det man lovar.

Det är inte bara vi som kommer att få information från andra länder om hur det ser ut med skatteinkomster och sådant, utan vi ska också leverera vidare till andra länder. Om det nu är så att Skatteverkets resurser krymper och om Skatteverket som ska leverera och även ta emot uppgifter från andra länder för att kontrollera skattebortfallet inte kan leva upp till detta – om vi alltså har lovat mer än vad vi kan leverera – hur kommer då övriga världen att se på Sverige? Det måste vara lite genant att andra lite bakom ryggen fnissar över att Sverige var väldigt på hugget och tyckte att det var viktigt med internationella avtal mot skattefusk och så där, och sedan kan vi inte leverera på grund av att den myndighet som ska leverera och tolka informationen inte har tillräckliga resurser.

Hur ser finansministern på detta?

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Vi har i Sverige höga välfärdsambitioner och ambitionen att de trygghetssystem och den välfärd vi erbjuder våra medborgare ska vara bland de bästa i världen. Det är den också på de allra flesta områden. Det är så det svenska samhället står sig i jämförelse med andra länder när det gäller sjukvård, barnomsorg och äldreomsorg. På praktiskt taget varje område man jämför ligger Sverige väldigt väl till.

Då måste man också få in skatteintäkter. Det är en självklarhet att vi måste ha ett skattesystem som får in intäkter och som medborgarna uppfattar som väl fungerande, rättvist och legitimt. Man ska uppfatta Skatteverket som en servicemyndighet. Det ska vara enkelt att göra rätt och svårt att göra fel. Det är utgångspunkten för Skatteverkets arbete.

Nu finns det, precis som Hans Olsson påpekar, förutsättningar för att vi ska kunna göra ett genombrott på det här området. Detta sker tack vare de framsteg som har gjorts, dels med det arbete vi gjort själva kring informationsutbytesavtal med de här skatteparadiserna, dels och kanske ännu mer med anledning av det arbete vi lyckades driva framåt under ordförandeskapet. Nu är förutsättningarna för att vi ska få en automatisk informationsgivning väsentligt bättre. Det är därför vi hade problem med Luxemburg och Österrike. I övrigt har man gjort så stora framsteg med Liechtenstein att man räknar med att vi så småningom också ska kunna nå ett sådant här avtal med Schweiz.

Det sker en beskattning av dessa ränteinkomster genom sparandedirektivet, men det stora lyftet kommer när vi får ett automatiskt informationsutbyte. Det är nämligen inte skatteintäkterna som är det centrala på sparanderänteinkomsterna, utan det centrala är varifrån pengarna kom. Var har inkomstströmmarna uppkommit från början? Det mest troliga är ju att det är summor som människor borde ha betalat arbetsgivaravgifter, inkomstskatt, bolagsskatt och kapitalinkomstskatt på. Förmodligen är det så att vi genom informationsutbytesavtalen får betydligt större skatteintäkter, inte från Schweiz eller Luxemburg utan i Sverige. Det är det som så att säga är nyckeln till att den automatiska informationsgivningen är central.

Spanjorerna har väl inte riktigt lyckats driva det här arbetet framåt i den takt vi önskade, men det finns ändå hopp om att vi ska kunna få ett sparandedirektiv under närmaste månaderna eller halvåret. Det vore väldigt bra. Det skulle i sin tur betyda att vi får ett bättre system i Sverige.

Klarar Skatteverket att hantera alla de här kontrolluppgifterna? Nu är det så att vi har fått in väsentligt fler än man tidigare har haft. Det har ju varit en väldigt liten ström av uppgifter. Skulle vi få en automatisk informationsgivning med ett antal länder till – då tänker jag kanske framför allt i slutändan på Schweiz – kommer det att bli en väldigt mängd uppgifter. Det är den analys, tror jag, som ligger till grund för att Skatteverket nu tar fram ett nytt IT-stöd. Man räknar med att från 2011 klara av att hantera 80 procent av de här uppgifterna via mekanisk-automatisk hantering. Det är så att säga den stora förskjutningen.

Jag tycker inte att man ska ge bilden av att Sverige har några särskilda bekymmer här. Jag vill kanske inte säga att det svenska Skatteverket är den mest effektiva skattemyndigheten, men tveklöst hävdar jag att det är en av Europas bästa skattemyndigheter. Förmodligen är det så – det vet jag inte, men jag skulle föreställa mig det – att vi snarast ligger i absolut framkant även när det gäller IT-stöd för automatisk inläsning.

Jag har stor respekt för Hans Olssons fråga. Den är mycket relevant. Detta är ett hål i det svenska skattesystemet. Kommer vi fram till en automatisk informationsgivning skulle det ha stor betydelse. Jag är övertygad om att Skatteverket då också kommer att kunna tillgodogöra sig de uppgifterna på det sätt man naturligtvis ska göra i ett modernt samhälle genom att man mekaniskt och automatiskt kan identifiera dessa kontrolluppgifter.

Anf. 13 HANS OLSSON (s):

Herr talman! Jag är nog också lite stolt över Skatteverket faktiskt. Det tillhör ju vårt utskott, och i många mätningar har vi sett att svenskarna, företag och enskilda personer, har ett oerhört stort förtroende för Skatteverket. Därför måste vi vara rädda om den resursen. Det handlar ju i botten om resurser till den resursen, om jag uttrycker mig så.

När det gäller den avancerade tekniken för automatisk informationsöverföring skriver Skatteverket att det är väldigt viktigt att vi fortsätter, men det är också väldigt viktigt att resurser tillförs för avancerat tekniskt metodstöd. Hur vi än skruvar, vrider och vänder kommer det ändå i slutändan att handla om resurser till Skatteverket.

Då kommer vi över till det andra lilla i svaret från finansministern på min fråga som gäller Skatteverkets resurser. Det avfärdades med två rader. Finansministern vill inte ta någon diskussion om det trots att det är den viktigaste frågan.

Jag vet inte hur jag ska uttrycka mig här. Kanske har man bättre kontroll över sina hormoner nuförtiden eller också försvinner de med åren. Men förr hade jag nog blivit väldigt arg och upprörd över ett sådant här svar, att finansministern inte vill resonera om resurserna, som ju är grunden. Men nu känner jag mig faktiskt enbart ledsen. Jag har ändå fått intrycket efter många debatter i den här kammaren – alltså inte bara med finansministern utan även med vårt utskott – att vi har varit överens när det gäller resurserna för att komma till rätta med skattebortfallet och skattefusket. Jag har trott på det, och då blir man lite förtvivlad när man ser bristerna hos Skatteverket.

Nu ska jag inte föregripa de diskussioner och debatter som jag ser kommer senare med anledning av interpellationer om skattefusket och resurser till Skatteverket. Jag ser också till min glädje att det är de alltid lika briljanta ledamöterna från Socialdemokraterna Christin Hagberg och Raimo Pärssinen som ska stå för de diskussionerna. Det ser jag fram emot.

Jag förstår också att finansministern inte kan nämna några summor eller något sådant, men nu är vi några stycken här och nog skulle väl ändå finansministern till oss kunna säga hur finansministern tänker när det gäller resurser till Skatteverket. Inga siffror, det behövs inte, men det borde ändå vara en ambition för att klara det här framöver att se till att det finns rejäla resurser för Skatteverket. Det kommer att visa sig senare att de kanske kommer att bli tvungna att säga upp oerhört mycket personal. Då klarar man inte den internationella kontrollen.

Snälla finansministern! Du behöver inte säga hur många miljarder, men tala gärna om hur du tänker. Funderar du på att öka resurserna till Skatteverket så att vi klarar kontrollen eller tänker du inte göra det?

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag delar Hans Olssons utgångspunkt. Jag tycker att den är rätt viktig. Det finns många i Sverige som är beredda att stå upp för vår välfärd, men enligt min uppfattning måste det finnas lika många som är beredda att stå upp för att vi måste ha skatteintäkter och ett skatteverk som har till uppgift att driva in dem. Det blir väldigt lätt annars att man får en semipopulistisk debatt där varje skatt blir ett problem och där Skatteverkets arbetsuppgifter beskrivs som en svårighet. Så kan det inte vara. Vi måste ha beredskap för att försvara Skatteverket när de fullgör sin plikt.

Det är dock viktigt att konstatera att Skatteverket är en kontrollmyndighet och en indrivningsmyndighet, men inte bara en kontroll- och indrivningsmyndighet utan också en servicemyndighet. Jag tror att de flesta människor som är medborgare i Sverige är beredda att betala sina skatter. Det är en väldigt stor kulturförskjutning som har skett på Skatteverket och som vi bör välkomna. Det bör vara naturligt för medborgarna att ta kontakt med Skatteverket när man känner att man behöver mer information i skattefrågor och för att få hjälp att på ett korrekt sätt betala de skatter man ska.

Vi vet att mycket av skattefelet egentligen inte handlar om skatteundandraganden utan om fel. Felen ligger mycket på reseräkningar, avdragen för resor, deklarationer av husförsäljningar och annat som är mycket komplicerat. I huvudsak vill svenskarna betala skatt.

Informationsutbytesarbetet är centralt därför att vi vet att vi har ett omfattande svartarbete i Sverige och en omfattande penningtvätt i olika delar av ekonomin. En funktion av detta är att pengarna måste kunna ta vägen någonstans. Med informationsutbytesavtal minskar risken för Skatteverket att förlora pengar och ökar svårigheterna för dem som vill undandra sig beskattning.

Det är alldeles självklart att Skatteverket som alla andra myndigheter och verk har betydande behov. Vi har ju ökat resurserna för Skatteverket under åren. Mellan 2009 och 2010 ökar de från 6,2 miljarder till 6,4 miljarder. Det är rimligt att vi ger ett resurstillskott till Skatteverket.

Sedan är det också så, det har ju Mats Sjöstrand konstaterat nu när han har avgått, att finansministern måste hantera sina egna myndigheter på samma sätt som de hanterar andra myndigheter av det enkla skälet att i en regering kan man bara ha en accepterad roll för en finansminister att granska alla fackministrars myndigheter om finansministern också granskar sina egna. Det kan inte vara så att det finns några som har så att säga särskilda rättigheter eller som är undandragna från kontroll och prövningar. Detta måste med självklarhet gälla Skatteverket och Finansdepartementets myndigheter.

Skälet till att vi i regleringsbrevet har uppdragit åt Skatteverket att återkomma med en omfattande redogörelse för sin ekonomiska situation är ju att vi upplever ett bekymmer på området. Vi har bett Skatteverket att gå igenom och titta på detta därför att vi vet att det under flera år har varit så att de inte riktigt har fått de medel som de har äskat.

Om jag kan göra något för att mildra Hans Olssons ledsamheter ska jag väl försöka göra det genom att understryka att det enligt min uppfattning är viktigt att de för att få in skatteintäkter och för att Skatteverket ska kunna vara både en kontrollmyndighet och en servicemyndighet har de resurser som krävs. Det betyder inte att vi har möjlighet att skriva ut in blanko-checkar till Skatteverket utifrån vad de själva äskar, men vi ska naturligtvis noggrant pröva resursbehovet för Skatteverket under höstens budgetprövning.

Anf. 15 HANS OLSSON (s):

Herr talman! Jag trodde aldrig att jag skulle få uppleva att en borgerlig finansminister ville lindra min ledsamhet, men mycket får man vara med om här.

Då får jag säga att i grund och botten är jag också en ganska snäll person. Nu vill jag inte förstöra finansministerns helg, eftersom den närmar sig så sakta, men det är också så att vi närmar oss ett val. Det är inte så långt kvar. Och det kan vara så, finansministern, att finansministern har gjort sin sista budget. Det kan vara så. Det kanske är mycket som talar för det.

Det är kanske dags att fundera lite grann på eftermälet. Det kan gå fortare än man kan ana. Frågan är hur man vill bli ihågkommen. Ska eftermälet vara att han lovade runt men höll tunt, att han sänkte skatterna för de rika och att han körde Skatteverket i botten så att det blev näst

intill omöjligt att kontrollera skattefusket? Eller ska eftermälet bli att han i alla fall tog ansvaret för att kontrollera skattefusket?

Prot. 2009/10:109  
23 april

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Det är viktigt att vi inte skapar en bild av att Skatteverket inte har resurser att genomföra nödvändiga kontroller, inte minst därför att det i sig skulle riskera att leda till att skattefusket ökar. Så är det inte. Skatteverket har resurser att fullgöra sina uppgifter. Skatteverket har nu, på vår anmodan, inkommit med en omfattande rapport så att vi kan säkra att så är fallet också framöver.

Det ska sedan naturligtvis ske en bred prövning av alla utgiftsöskanden i budgetprocessen. Vi har många myndigheter. Häpnadsväckande nog är det få av dem som bedriver en verksamhet som inte har någon funktion och mening. De flesta av dem har med relativt knappa resurser viktiga roller att spela. Det är så en offentlig budget ser ut. Däri ligger naturligtvis också att alla behov måste ställas mot alla behov. Skatteverkets viktiga och angelägna uppgifter måste ställas mot alla andra myndigheters angelägna och viktiga uppgifter. Enklare och svårare än så är det inte med budgetprocessen.

Jag är övertygad om att detta inte är den sista debatten som Hans Olsson och jag kommer att ha och inte heller den sista budget som jag kommer att lägga fram. Jag har förmånen av att inte vara speciellt lastgammal. På det sättet har jag goda förutsättningar att lägga fram många budgetar också i framtiden.

En sak som jag gärna vill gå till historien för är att vi har skött offentliga finanser bäst i Europa och att vi har minskat skuldsättningen, bland annat genom att vi har ett skatteverk som skiljer sig från dem i många andra länder.

Vi ska fortsätta diskussionerna om skattefusk och skattefel. Vi har höga skatter i Sverige, och vi borde egentligen ha mycket skattefel. Jag kan ändå konstatera att på momsområdet och på andra områden där jag ser mina kolleger skaka på huvudet av bekymmer och oro ligger Sverige i topp. Vi har ett begränsat skattefel åtminstone på sådana avgörande områden som moms.

Skatteverket gör ett bra jobb, och det ska man göra också fortsättningsvis, men jag ska inte föregå budgetprövningen. Jag vill tacka Hans Olsson för hans viktiga frågor.

Överläggningen var härmed avslutad.

## **6 § Svar på interpellation 2009/10:303 om Skatteverkets ID-kortsverksamhet**

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Eva-Lena Jansson har frågat mig om jag avser att vidta några åtgärder för att öka tillgängligheten när det gäller Skatteverkets ID-kortsutfärdande. Eva-Lena Jansson har även frågat mig om jag avser att vidta några åtgärder för att ge landets kommuner incitament att stödja sina medborgare i ID-kortsanskaffandet.

*Svar på  
interpellationer*

Det har blivit enklare att få ID-kort vid en jämförelse mellan vilka regler som Svensk Kassaservice tillämpade och de regler som Skatteverket tillämpar. Skatteverket godkänner så kallade EU-pass. Kretsen av intygsgivare är större. Nya möjliga intygsgivare är bland annat kommunala och statliga tjänstemän. Slutligen kan Skatteverket även göra en sammanvägd bedömning av inlämnade handlingar för att styrka identiteten. De enklare reglerna har lett till att ca 25 procent av de utfärdade ID-korten har utfärdats till personer som tidigare *inte* kunde få ID-kort.

Förutom att det har blivit enklare att få ID-kort har sökandens möjlighet att få rättelse vid felaktiga beslut stärkts genom att sökanden kan överklaga ett avslag hos allmän förvaltningsdomstol. En domstolspraxis kommer då att utvecklas för de frågor som är svårbedömda, vilket är viktigt för rättssäkerheten.

För närvarande utfärdar Skatteverket ID-kort på 27 platser. Sedan slutet av mars är det även möjligt att hämta ut ID-kort på ytterligare tolv platser. Skatteverket arbetar för att utöka tillgängligheten ytterligare. Regeringen har i tilläggsbudget 1 tilldelat Skatteverket ytterligare 20 miljoner kronor för sitt arbete med ID-kort. Sammantaget är min bedömning att både regeringen och Skatteverket arbetar aktivt för att öka tillgängligheten i Skatteverkets ID-kortsutfärdande.

Anf. 18 EVA-LENA JANSSON (s):

Herr talman! Tack, Anders Borg, för svaret – även om jag inte har fått svar på mina frågor!

Hösten 2006 kom jag in i riksdagen. En av mina första motioner handlade om att ge Migrationsverket möjlighet att utfärda ID-kort för nyanlända flyktingar och invandrare. Anledningen var att jag redan i det kommunala uppdraget som jag hade förra mandatperioden uppmärksammat de problem som många invandrare hade med att få ID-kort. Motionen avslogs, och från den 1 januari 2007 förändrade Svensk Kassaservice sina regler när det gäller utfärdande av ID-kort. Det blev nästan omöjligt för nyanlända flyktingar och invandrare att få ett ID-kort. Det gällde också svenska medborgare som saknade en intygsgivare.

Jag väckte en interpellation till Nyamko Sabuni i frågan, vilket resulterade i en statlig utredning. Den presenterades i december 2007. Man föreslog att polisen skulle få möjlighet att utfärda ID-kort. Trots att det var en gedigen utredning vägrade regeringen att göra något. Först 2008 bestämde man sig för att inte polisen, som utredningen föreslog, utan Skatteverket skulle få utfärda ID-kort. Redan då varnade jag för effekterna, och vi såg att det var en långvarig handläggning mellan Justitiedepartementet och Integrations- och jämställdhetsdepartementet som hade hand om frågorna. Det var ingen som riktigt visste vem som skulle göra vad.

Jag välkomnade att åtminstone en statlig myndighet skulle få ta hand om frågorna, men jag befarade också att det skulle uppstå problem eftersom jag redan då konstaterade att Skatteverket hade mycket annat att göra – därav frågan om man ska se till att öka tillgängligheten som är ställd till Anders Borg.

Jag har också frågat finansministern om han är beredd att vidta några åtgärder för att ge landets kommuner incitament att stödja sina medborgare i ID-kortsanskaffandet.



I onsdagens avsnitt av tv-programmet *Uppdrag granskning* redovisades att i bara hälften av landets kommuner medverkar personal som intygsgivare. Det här är ett problem. Många invandrare har svårt att få ut ID-kort. I programmet redogjordes för en person som har svårt att få ut ID-kort. Han befarade att han skulle få vänta i ytterligare fyra år till dess han blir svensk medborgare för att få ett ID-kort.

Jag förstår att finansministern inte kan uttala sig om det enskilda fallet. Det ska han inte göra. Det som var häpnadsväckande i det här programmet var att helt plötsligt efter fyra år förstod regeringen att det är ett problem för invandrare att inte kunna få ID-kort. Därför har man helt plötsligt lagt fram en promemoria. Äntligen vaknar regeringen och försöker göra något åt detta! Om man hade läst min motion noga hösten 2006 kanske man hade haft frågan på plats för länge sedan. Det är väl bra att man gör något nu.

Skatteverket har yrkat om mer pengar därför att verksamheten kostar mer och för att man behöver utfärda ID-korten på fler ställen. För detta behöver man pengar. Jag uppfattar inte att Skatteverket får det anslag man behöver.

Avser finansministern att vidta några åtgärder för att ge landets kommuner incitament att stödja sina medborgare i ID-kortsanskaffandet? Den frågan är tyvärr inte besvarad, herr talman. Jag hoppas att finansministern kommer att besvara den i sitt andra inlägg.

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Det här är en viktig fråga där det har varit problem under lång tid. Nu har vi på ett kraftfullt sätt för första gången åtgärdat dem. 50 000 ansökningar har hanterats av Skatteverket. I storleksordningen 10 000–12 000 personer har i dag fått ID-kort som under det tidigare systemet inte kunde få det. Det är naturligtvis glädjande att vi har gjort framsteg i en fråga som uppenbarligen inte har hanterats på ett långsiktigt bra sätt.

Man kan se på politik på olika sätt. Man kan acceptera att politik bygger på svåra avvägningar, eller man kan försöka förenkla politiken så att man glömmer bort avvägningarna och entydigt argumenterar som att det inte finns någon avvägning. Jag är lite bekymrad över det sätt som Eva-Lena Jansson argumenterar på här. Vi har en viktig avvägning som handlar om att vi å ena sidan vill hjälpa människor som kommer till Sverige att få identitetshandlingar och å andra sidan säkra att de identitetshandlingarna är korrekta. Det är naturligtvis självklart. Vi har en lagstiftning som tvingar banker och finansiella institut att säkra identiteten på de personer som får konton och som använder dem för ekonomiska transaktioner.

Om vi skulle hamna i en situation där vi urholkar systemet med ID-kort så att det närmast blir en beteckning på dem som kommer till Sverige har vi skapat en möjlighet för ekonomisk brottslighet och annan brottslighet att utnyttja systemet. Det skulle resultera i att bankerna inte kunde godta de här statliga legitimationerna och ID-beteckningarna som grund för det som de i grunden ska handla om, att man ska kunna få bankkonto att fungera i det svenska samhället.

Vi måste tyvärr, Eva-Lena Jansson, erkänna att det finns en avvägning här. Vi måste ha en säkerhet, en rättssäkerhet i systemet, så att en person som visar upp en statlig legitimation också är den personen som har den identitet, den födelseort, den ålder, det kön och det namn som identitetskortet anger. Det är faktiskt en rätt allvarlig sak att säkra.

Jag kan inte acceptera hållningen att vi nu ska ta bort alla regelverk, skala ned det här och skälla på Skatteverket för att man inte godkänner alla identitetskort. Vi måste ha ordning och reda i detta land. Det finns allvarliga bekymmer med ekonomisk brottslighet, och det finns allvarliga risker för att ett sådant här system skulle kunna användas på ett sätt som vore djupt bekymmersamt om man inte upprätthåller ordning och reda.

Nu har vi remitterat en promemoria om att pröva möjligheterna för Migrationsverket att överföra information automatiskt till Skatteverket och att Skatteverket sedan ska pröva om den informationen är av den kvaliteten och av den arten att man kan ge ett identitetskort. Men vi får inte komma ifrån att detta är en svår avvägning. Det är å ena sidan det legitima, välfärdsrättssäkra, humana och viktiga intresset av att människor som kommer till Sverige ska ha en identitetshandling. Det är å andra sidan, vilket är en precis lika legitim och viktig principiell utgångspunkt, att vi måste ha ordning och reda på våra identitetskort.

Ska vi föra en seriös diskussion om de här frågorna måste man acceptera att det finns en avvägning. I svåra avvägningsfrågor ska man inte för det första ge sken av att det inte finns någon avvägning och för det andra ge sken av att detta kan lösas på ett enkelt sätt genom att vi rusar framåt. Det är enligt min uppfattning inte ett ansvarsfullt sätt att bedriva politik på.

Anf. 20 EVA-LENA JANSSON (s):

Herr talman! Anders Borg undviker att svara på min fråga. Jag förstår mycket väl att han gör det, för det ställer ju krav på honom att svara på mina frågor. Dessutom väljer han att vantolka min fråga.

Jag väckte en motion i riksdagen hösten 2006 därför att jag såg problemet. Anledningen till att jag föreslog Migrationsverket var att det är de som prövar om människor har rätt att få uppehållstillstånd i Sverige. Det är de som också gör en identifikationskontroll av personerna i fråga för att se om dessa personer är de som de utger sig för att vara, gör en utredning och så småningom ger uppehållstillstånd. Om man utfärdar tillfälliga ID-kort för dem som väntar på att få asyl, varför skulle man då inte kunna ge dem ID-kort redan när de har fått uppehållstillstånd och därmed är identifierade? Sedan kommer de till kommunerna, ska gå sfi och ska ha introduktionsersättning på det personnummer och det namn som de har fått uppehållstillstånd för. Att man inte redan där skulle kunna utfärda ett ID-kort är närmast befängt, tycker jag. Då är det ju redan klargjort att det är den personen.

Den fråga jag ställde till finansministern som han valde att inte svara på var: Avser finansministern att vidta några åtgärder för att ge landets kommuner incitament för att stödja sina medborgare i ID-kortsanskaffandet?

De nyanlända invandrare och flyktingar som går på sfi, som får introduktionsersättning och som försöker skaffa sig körkort och komma ut på svensk arbetsmarknad behöver i dag hjälp med att sköta sina bankären-

den. De blir behandlade som om de inte vore myndiga. I stället kunde kommunerna få ersättning. I dag ökar socialbidragstagandet i kommunerna tack vare Anders Borgs politik, och då måste kommunerna använda de pengarna till att satsa på det. I stället kunde man låta anställda i kommunen ge intyg så att dessa personer kan få körkort och ID-kort och därmed kan komma ut på arbetsmarknaden.

I den utredning som Nyamko Sabuni tillsatte sade man att polisen skulle kunna utfärda ID-korten mer rättssäkert och framför allt mycket mer kostnadseffektivt än Skatteverket därför att polisen redan i dag utfärdar pass. Man hade redan organisationen, och man var van att kontrollera identifikation. Det skulle inte nämnvärt öka kostnaderna för polisen.

När Skatteverket nu har fått den här verksamheten och gör sitt bästa för att lyckas åstadkomma det man ska göra visar det sig att man inte får pengar för det. Samtidigt ska man försöka komma åt allt annat skattefusande som finns här i Sverige med den ekonomi man har, som Hans Olsson och flera andra kommer att ta upp i de interpellationsdebatter som kommer senare i dag.

Med all respekt för att finansministern säger att det är viktigt att kontrollera identifikationen – självklart ska man kunna göra det – men man borde ha kunnat göra det mycket snabbare och hitta ett regelsystem som fungerar enkelt och smidigt. Det utreddes också om Migrationsverket skulle kunna utfärda ID-kort. Man kom i utredningen fram till att det inte var lämpligt utan att polisen var lämpligast. Men regeringen valde det näst minst lämpliga alternativet, Skatteverket. Och nu står man där med fakta.

Skatteverket beräknar att ansökningsvolymen 2010 är 75 000 ID-kortsansökningar, mot regeringens tidigare beräkning på 15 000 ansökningar. Ja, regeringen verkar ha räknat fel. Man är hafsigt och slafsigt i det man gör. Det är bra om man lyckas åstadkomma att fler kan få ID-kort, men var är pengarna till kommunerna och var är incitamenten, Anders Borg?

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag kan bara beklaga det sätt på vilket den här diskussionen nu ter sig. Låt oss börja med detta.

Det vore klädsamt om Eva-Lena Jansson konstaterade att vi snabbt tog tag i ett betydande problem som den gamla socialdemokratiska regeringen lämnade efter sig. Eva-Lena Jansson må vara ny i Sveriges riksdag, men den här frågan har diskuterats tidigare. Då kunde man möjligtvis med en viss ödmjukhet konstatera att frågan fortfarande var olöst efter tolv års socialdemokratiskt regeringsinnehav.

Det kanske också vore rimligt att man erkänner att det har skett betydande framsteg, att Skatteverket hanterar detta med en oerhörd effektivitet. Man har hanterat 50 000 ansökningar, och jag tror att flertalet av dessa har godkänts. Med det gamla systemet hade ungefär 12 000 av dessa inte kunnat få identitetskort.

Det som jag tycker är det mest besvärliga är att Eva-Lena Jansson inte tar avvägningen på allvar. I tio sekunder uppehöll hon sig vid frågeställningen om avvägningen. Och den är kärnan i frågan. Den är kärnan i varför detta är komplicerat och måste hanteras med försiktighet, ansvar och noggrannhet.

*Uppdrag granskning* nämndes här. De hade i förra veckan ett reportage om ekonomisk brottslighet där nyckeln var att vi i Sverige har finansiella institutioner som inte fullt ut lever upp till de skärpta regler som vi har infört för banker och finansinstitut när det gäller att kontrollera människors identitet när de till exempel tar ut hundratusentals kronor på växlingskontor eller andra ställen. Bankerna har en skyldighet att sköta sig här. Kan man ta ut hundratusentals kronor med bristfälliga uppgifter är kontantbetalningarna motorn i den svarta ekonomin.

Låt oss konstatera att vi har skärpt regelverket för bankerna. Vi har ålagt dem att säkra identiteten. Om vi därefter inför ett identitetssystem som närmast är en beteckning – det är åt det hållet Eva-Lena Jansson uppenbarligen vill gå – är risken att vi gör hela systemet meningslöst. Då har vi gett människor identitetskort som bankerna sedan knappt har en legal möjlighet att använda till det de ska användas.

Vi måste erkänna att det finns en svår avvägning här. Den avvägningen ligger i att identitetskort inte får bli en beteckning. I det ögonblick de blir en beteckning öppnar det en väg för att man landar i ekonomisk brottslighet, att man använder dessa identitetskort för att hantera pengar från den svarta ekonomin på ett sätt som de inte ska hanteras. Det är inte förenligt med den välfärdsstat vi har och de ambitioner vi har kring välfärd och trygghet.

Jag skulle tycka att det vore klädsamt om Eva-Lena Jansson erkände att detta problem fanns när regeringen tillträdde. Det vore klädsamt om hon erkände att vi nu har gjort ett bättre system, som vidgar möjligheter till 25 procent. Men allra mest klädsamt vore det om hon faktiskt erkände att detta är en svår fråga där det inte finns *ett* humant intresse som står mot en ovillig regering som drar fötterna efter sig, utan där det finns ett nödvändigt kontrollbehov som står mot behovet av att snabbt lämna identitetshandlingar till nyanlända flyktingar.

Anf. 22 EVA-LENA JANSSON (s):

Herr talman! Jag har ställt en fråga i två inlägg och kommer att ställa den en tredje gång, och jag antar att Anders Borg vägrar att svara på frågan alla tre gångerna.

Jag kräver inte att det lättvindigt ska delas ut ID-kort. Det har jag inte sagt i ett enda inlägg. Däremot förväntar jag att man snabbt och skyndsamt när man uppmärksammar ett problem gör någonting åt saken.

Jag påtalade att jag hade skrivit en motion hösten 2006 innan Svensk Kassaservice förändrade regelverket, vilket man gjorde i januari 2007, under Anders Borgs tid som finansminister. Det var då man införde stenhårda regler som gjorde det nästan omöjligt för en nyanländ flykting eller invandrare att få ut ett ID-kort. Det är fakta.

Jag hade en debatt med Nyamko Sabuni, och hon tillsatte en utredning som blev klar i december 2007. I september 2008 ger regeringen Skatteverket uppdraget – inte polismyndigheten, som utredningen föreslog. Med all respekt: Det kan inte anses som snabbt. Det kan inte anses som väldigt kraftfullt eller beslutsamt att dra på en fråga i två och halvt år.

Då ska man veta att Svensk Kassaservice upphörde att utfärda ID-kort den 30 april 2008. Det fanns alltså ett glapp på flera månader, vilket vi påtalade.

Kommunerna är de som kan vara med och medverka till att identifiera personer, vara med och styrka identitet så att fler personer som i dag befinner sig i utanförskap och inte kan få till exempel körkort, som inte kan identifiera sig med mer än med hjälp av kommunal anställd följer med och gör bankärenden och liknande skulle kunna få ett enklare sätt att komma in på arbetsmarknaden. Det handlar om att styrka deras identitet. Det kan kommunerna vara med och medverka till. Varför undviker finansministern att svara på frågan om han är beredd att vidta några åtgärder för att ge landets kommuner incitament för att stödja sina medborgare att skaffa ID-kort?

Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Av två minuters anförande av Eva-Lena Jansson ägnades inte en sekund åt att erkänna att det finns en svår avvägning i ett komplicerat ärende som måste göras. Det är kärnan i den här frågan – avvägningen mellan att inte identitetshandlingar blir beteckningar och att hitta ett system som underlättar för nyanlända flyktingar att komma in i Sverige.

Det är hela kärnan i frågeställningen. Vi måste ha att ett system som ger rättssäkerhet, ett system där det finns möjlighet till överklaganden, där det finns möjligheter för myndigheter att säkra att de uppgifter som de arbetar med är korrekta och där vi gör en avvägning mellan riskerna för felaktiga hanteringar som skulle kunna leda till att hela systemet med identitetskort delegitimeras. Vi har och ska ha hårda krav på banker och finansinstitut att säkra identiteten på de personer som uppger sig behöva använda bankkonton för olika ekonomiska transaktioner.

Jag tycker att det här har varit en svår fråga. Vi har hanterat den med den noggrannhet som är nödvändig, givet att det är en komplicerad avvägning. Nu tar vi ytterligare ett steg i den riktning som Eva-Lena Jansson önskar när vi vidgar möjligheterna för Migrationsverket och Skatteverket att använda automatisk uppgiftsöverföring. Även där finns det svåra avvägningar – jag inser att Eva-Lena Jansson inte tänker beakta dem – mellan integritetsintresset hos enskilda människor och de intressen vi har av att snabbt föra över informationen till Skatteverket.

Jag tycker att den här hanteringen är riktig. Jag delar Eva-Lena Janssons uppfattning att det är centralt att vi hjälper människor som har anlänt till Sverige, men jag är också av uppfattningen att det ska vara ordning och reda även på identitetskort.

(TALMANNEN: Jag vill påpeka att Eva-Lena Jansson inte har rätt till ytterligare inlägg med anledning av de frågor som finansministern tagit upp.)

Överläggningen var härmed avslutad.

## 7 § Svar på interpellation 2009/10:288 om Skatteverkets resurser

Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Christin Hagberg har frågat mig vilken inriktning jag vill se på Skatteverkets verksamhet utifrån deras budgetram samt vilka arbetsuppgifter som ska utvecklas och vilka som ska avvecklas enligt mig.

Christin Hagberg har också frågat mig hur jag avser att hantera skattefelet.

Inriktningen på Skatteverkets verksamhet enligt instruktion och regeringsbrev ligger fast. Det innebär att Skatteverket på ett rättssäkert och ekonomiskt effektivt sätt ska säkerställa de eftersträvade skatte- och avgiftsintäkterna. Arbetet ska vara kostnadseffektivt och enkelt för medborgare och företag. Brottslighet inom skatteområdet ska förebyggas och bekämpas. Medborgare och företag ska ha förtroende för Skatteverkets verksamhet. När det gäller frågan om Skatteverkets budgetram behandlas den inom ramen för den ordinarie budgetprocessen. Jag vill inte föregripa det arbetet.

Regeringen har dessutom genom en mängd åtgärder, till exempel HUS-avdrag och jobbskatteavdrag, minskat incitamenten för skattefusk. Regeringen har också genomfört förslag för förbättrad kontroll av konstantbranschen och av särskilda riskbranscher. En särskild satsning mot grov organiserad brottslighet pågår där flera myndigheter deltar. Sammantaget arbetar regeringen aktivt för att minska skattefelet.

Anf. 25 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Jag ska börja med att notera finansministerns svar där han i vanlig ordning inte vill ge ett konkret svar utan glider undan.

Det kan tyckas att Skatteverkets resurser inte är någon stor fråga. Ett statligt verk som har fått effektivisera sitt arbete och säga upp personal är inte något som behöver debatteras, tycker finansministern. Men vi socialdemokrater är av en annan uppfattning. Vårt skattesystem är grunden och ett absolut måste för att Sverige ska kunna vara ett välfärdsländ. Då är det av stor vikt att det som ska betala detta, det vill säga våra skatter, betalas in på ett korrekt och rättvist sätt.

Vårt skattesystem ska vara legitimt och uppfattas så av svenska folket.

Efter fyra år med en borgerlig regering och en moderat finansminister har detta kommit lite på kant. Även om skattesystemet för fyra år sedan inte var perfekt har det nu förändrats så att man skulle tro att finansministern satt en ur hans synvinkel välriktad hagelsvärm i hela systemet.

Man har gjort mycket stora förändringar, och det har bland annat fått ekonomiska konsekvenser för Skatteverket genom fler arbetsuppgifter, men Skatteverket har inte fått så mycket mer pengar. Vi har från oppositionen påtalat detta vid ett flertal tillfällen, men det har viftats bort med förklaringen att det får fixas inom befintlig ram. Det kan man naturligtvis göra, men det finns en gräns för när det påverkar det uppdrag man är satt att lösa, och det är vad som nu sker.

För cirka två månader sedan fick Skatteverket en ny generaldirektör. Hans första uppgift var att se över hur verkets ekonomi ser ut. Han skulle

också redovisa hur effektiviseringar och besparingar skulle kunna ske för att få ekonomin i balans.

Alla som läser den redovisningen inser, utom möjligen Finansdepartementet, att här måste man vidta åtgärder. De åtgärder som regeringen skulle kunna vidta är att i tilläggsbudgeten för 2010 ge extra resurser för att man ska kunna hantera problemen på ett för verksamheten bra sätt.

Skatteverket och dess generaldirektör menar att de behöver 97 miljoner i engångsbelopp samt 160 miljoner i nivåhöjning för 2010, alltså innevarande år. Förslaget är 20 miljoner från regeringen, detta trots att man från Skatteverket mycket tydligt har visat i rapporter att man inom verksamheter som exempelvis ekonomisk brottslighet, service till företag och enskilda, internationella transaktioner, som vi debatterat tidigare här, måste minska ambitionerna på granskningen rejält.

Man kommer att behöva säga upp ca 2 200 personer av drygt 10 000 anställda i dag inom de närmaste åren. Skälet är att man har fått nya åtaganden från regeringen, dessa efter beslut som fattats av den borgerliga majoriteten i denna kammare, till en kostnad av en halv miljard kronor.

Som svar på detta säger finansminister Borg i svaret att "Skatteverket på ett rättssäkert och ekonomiskt effektivt sätt ska säkerställa de eftersträfvade skatte- och avgiftsintäkterna. Arbetet ska vara kostnadseffektivt och enkelt för medborgare och företag. Brottslighet inom skatteområdet ska förebyggas och bekämpas. Medborgare och företag ska ha förtroende för Skatteverkets verksamhet."

Med hänvisning till Skatteverkets generaldirektörs rapport vill jag fråga: Hur då? Vilka arbetsuppgifter tycker finansministern ska prioriteras bort för att få balans med nuvarande ekonomiska förutsättningar och samtidigt uppfylla de krav som finansministern räknar upp i sitt svar på min interpellation?

Anf. 26 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Jag anmälde mig till interpellationsdebatten därför att jag tycker att det är en viktig fråga. Jag tror att även finansministern tycker att detta är en viktig fråga.

Jag lyssnade på den tidigare debatten. Finansministern sade någonting i stil med att han som finansminister inte kan särbehandla Skatteverket, och så är det naturligtvis. Men jag skulle vilja ställa ett antal frågor med anledning av dels interpellationen, dels det svar som Anders Borg har lämnat.

Anders Borg säger att inriktningen på Skatteverkets verksamhet ligger fast. Då blir min fråga: När Skatteverket säger att man måste minska på ambitionen, man befävar att man inte kan leva upp till uppställda mål, hur ser finansministern på det? Tror finansministern att Skatteverket kan jobba enligt den instruktion och de regleringsbrev man får? Det är min första fråga.

Det står i svaret att regeringen har genomfört en mängd åtgärder för att motverka skattefusk. Man exemplifierar med HUS-avdrag och jobb-skatteavdrag. Det finns även andra saker som gjorts. Men vi har många gånger debatterat att det behövs ytterligare åtgärder. När kommer de? Vilka möjligheter ser finansministern att Skatteverket har att ta ansvar

för att till exempel oanmälda besök ska kunna göras inom flera områden, inom fler branscher och så vidare?

Min tredje fråga med anledning av det som har inträffat och det som Skatteverket skriver är: Hur kommer det att gå med det preventiva arbetet? Det som Skatteverket jobbar med har ju också ett preventivt syfte. Det skickar ut signaler till medborgarna att det är viktigt att göra rätt, att man har en bra kontrollapparat. Hur tror finansministern att det kommer att uppfattas av oss skattebetalare?

Anf. 27 RAIMO PÄRSSINEN (s):

Herr talman! Anders Borg skriver i sitt svar precis det som Marie Engström tog upp på slutet, att man har genomfört en mängd åtgärder, till exempel jobbskatteavdraget.

För några år sedan gav en socialdemokratisk regering 225 miljoner kronor till Skatteverket för att de skulle klara av generationsväxlingen, ekonomisk brottslighet, internationell kontroll och så vidare. När sedan Anders Borg blev finansminister har det skurits ned kraftigt på myndigheterna, bland annat också på Skatteverket, och det fortsätter. Anledningen är, som regeringen säger, att man har behövt pengar som man ska använda till skattesänkningar, vilket man också har gjort. Sedan kan man stå här och säga att man har gjort kraftfulla insatser och så vidare, men de kontakterna har väl finansministern med Skatteverket att han vet hur det fungerar i dag.

Minskade incitament för skattefusk – vad stöder finansministern sig på då? Kan vi få höra några siffror eller några belegg för det nu? Eller finns det återigen en ekonomisk teori som Anders Borg förfäktar? Vi har ju lärt oss att det är teorier som ska styra verkligheten, inte tvärtom.

Vi har alltså fått färre anställda på Skatteverket. Vi har fått en sämre kontroll. Vi har fått folk på Skatteverket som får använda sin kompetens på fel områden. I dag får kvalificerade utredare arbeta med enklare kontroller i stället för att man har en tidig kontrollverksamhet, som är väl utbyggd, för att redan där sortera bort de svårare fallen, så att man kan använda resurserna effektivare, följa upp tidigare och framför allt lösa och bekämpa skattebrottslighet.

Jobbskatteavdraget har lett till mindre skattefusk. Är det så vi ska läsa svaret? På vilket sätt kan finansministern belägga det? Vi har ju tidigare hört teorin om att jobbskatteavdraget ger så många fler jobb. I tisdags hade jag en debatt med Littorin, arbetsmarknadsministern. Han bestämde sig för att bevisa den teorin genom att säga att det är väl ungefär som med tobak och snus, om man höjer priset på det. Jag menar att vi inte får fram något riktigt svar här.

Det som skrämmer mig är att till exempel HUS-avdrag eller ROT-avdrag, som enligt instruktionerna från regeringen ska betalas ut av Skatteverket efter en ganska kort tid, kan de inte kontrollera. Man kan fråga vem som helst på Skatteverket och de säger: Det går inte att kontrollera på ett rimligt sätt.

Anders Borg säger här i debatten att just de åtgärderna har lett till att brottsligheten bekämpas. Det är till och med så, finansministern, att vi hör från Ekobrottsmyndigheten att ROT-avdrag och HUS-avdrag används för att tvätta pengar. Då har det väl en motsatt effekt, och då kan



man väl inte stå här och hänvisa till att just ROT-avdraget har lett till att vi fått färre skattefuskare.

Jag frågar: Hur blev det? Blev det färre skattefuskare i det här landet? Ja, kanske några i ledande positioner som insett att man faktiskt inte får fuska. Men framför allt har många av systemen raserats, och verktygen har vridits ur händerna på Skatteverket.

Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Sverige har ett av Europas mest effektiva och väl fungerande skattesystem. Det har vi därför att vi har en kultur av effektiv myndighetsförvaltning, myndigheter som med de resurser de har arbetar med en låg grad av byråkrati och en hög grad av service och rättssäkerhet mot medborgarna. Det är den korrekta beskrivningen av Skatteverkets verksamhet. Det är väl belagt att medborgare uppfattar att Skatteverket erbjuder en hög grad av service och ett bra bemötande av människor som försöker göra rätt för sig när de betalar skatt. Det är naturligtvis självklart att Skatteverket ska fungera på just det sättet, därför att vi behöver få in skatteintäkterna.

Skälet till att Sverige har de starkaste offentliga finanserna i Europa, som det enda av de industrialiserade EU-länderna som har minskat skuldsättningen under krisen, är bland annat att vi har en effektiv skatteindrivning. Momsfelet i Sverige ligger på 3 procent av momsintäkterna medan det i andra länder ligger på 10–15 procent. Så svensk skatteförvaltning fungerar i grunden bra.

Det är inte en korrekt bild att det har skurits kraftigt i Skatteverkets resurser. Det är bara att titta på siffrorna. Anslaget till Skatteverket har ökat från 6,2 miljarder till 6,4 miljarder mellan 2009 och 2010. En ökning från 6,2 miljarder till 6,4 eller 6,5 miljarder betyder nära nog 300 miljoner mer för skatteförvaltningens verksamhet.

Är det tillräckligt? Jag har stor respekt för Christin Hagbergs och Marie Engströms engagemang. Sitter man som ledamot i skatteutskottet och som ledamot i riksdagen och arbetar med de här frågorna är det självklart att man från skattefrågans perspektiv ska fästa stor vikt vid vad Skatteverket säger om sitt resursbehov. Det tycker jag är en självklarhet. Jag har också ett sådant ansvar såsom varande finansminister och ansvarig för myndigheten. Jag har ett väldigt stort förtroende för Skatteverket. Och det är ingen hemlighet att Skatteverkets generaldirektör är en av de personer i Sverige som jag i skattefrågor har allra störst förtroende för. Det är en utomordentlig kompetens som man har på Skatteverket.

Sedan är det detta, och det har beskrivits av Mats Sjöstrand även under tider med socialdemokratiska finansministrar, att vi får in äskanden från myndigheterna i den samlade budgetrundan som görs på våren som ofta är fem sex gånger större än vad det finns budgetutrymme för. Det sker varje år. Praktiskt taget varje myndighet lämnar äskanden utifrån stora resursbehov och viktiga verksamheter.

Är de flesta av de här myndighetsäskandena felaktiga? Nej, inte utifrån myndighetens perspektiv. De är oftast korrekta. Alltifrån Naturvårdsverket till Skogsstyrelsen, Operan, Dramaten, Socialstyrelsen och Skatteverket har behov som är centrala och viktiga utifrån deras behov av att så effektivt och med så goda resurser som möjligt fullgöra sina förpliktelser. Det är min absoluta bild av den svenska statsförvaltningen.

Men för att vi ska ha ordning i våra budgetprocesser prövar vi sedan dessa äskanden. Då brukar de normalt reduceras med i storleksordningen 70–80 procent. Jag är rätt säker på att de siffrorna inte har ändrats så där alldeles mycket under min tid relativt hur det varit under åren innan, därför att det är så en normal budgetprocess fungerar. Det kommer ett äskande. En myndighet begär pengar utifrån sitt perspektiv. Vi prövar det noggrant, och en del av äskandet kan man sedan fullfölja. Det är den prövning vi ska göra även av Skatteverkets resurser.

Jag är övertygad om, och det var skälet till att vi i regleringsbrevet bad att få återkomma på detta område, att de har en del argument som vi måste ta fasta på. Men det är också så att det har skett en stor förskjutning i Skatteverkets uppgifter. Den tidigare, socialdemokratiska regeringen tog bort arvs- och gåvoskatten. Vi har tagit bort förmögenhets-skatten, och fastighetsskatten har förenklats. De var några av de administrativt mest krångliga systemen vi hade i Sverige. Det var följaktligen en lättnad för Skatteverket att bli av med dem. Vi är nu på väg att få bättre regelverk från EU som också ska underlätta.

Det finns alltså plus och minus i detta. Det måste göras en noggrann prövning. Alla myndighetsäskanden måste alltid prövas noggrant, även från de verk som vi har särskilt ansvar att värna.

Anf. 29 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Ja, det är sant som finansministern säger, att han naturligtvis har att bedöma helheten, och vi är fullt medvetna om hur man hanterar det här.

Finansministern säger också att svenska Skatteverket är ett av de bästa och effektivaste skatteverken. Det håller jag med om. Och vi har ett bra system i Sverige och har haft och har ett bra Myndighetsverige. Vi förstår också att det skärs ganska rejält i budgetäskandena från myndigheten.

Anledningen till att jag ställde interpellationen var den stora och dramatiska problematik som inte minst speglade sig i den rapport från Skatteverket som var ett resultat av att den nuvarande generaldirektören gick igenom verksamheten ganska snart efter att han hade tillträtt. Redan den förre generaldirektören hade påvisat problematiken för Skatteverket när det gällde att kunna fullgöra de åtaganden man har.

Mycket har handlat om att Skatteverket har behövt få en engångssumma för att klara av att införa förändringar och nya system. Jag tror att finansministern är väl medveten om detta.

Man påpekar också det som har debatterats här tidigare, nämligen att man har tvingats dra ned på ambitionerna i servicen till företag och enskilda personer. I stället för att ligga på över 80 procent i att snabbt kunna hantera ett ärende klarar man i dag knappt 60 procent. Det visar att man har problem.

Så här sade generaldirektören när han var i skatteutskottet: Ska vi behålla våra insatser på exempelvis ekonomisk och organiserad brottslighet måste vi minska ambitionerna på exempelvis internationella transaktioner och all annan granskning som folkbokföring etcetera.

I rapporten pekar man också på kompetensförsörjningen. Man har redan dragit ned med 800 personer och ska dra ned med över 2 000 om man inte får tillskott i budgeten. I dag är man 10 000; då blir det 8 000

kvar. Många har jobbat länge och skaffat sig en enorm kunskap. Man har svårt att nyrekrytera bland dem som är nyutbildade, som har nya kunskaper och nya sätt att jobba på. Exempelvis kräver arbetet mot ekonomisk brottslighet ganska mycket, och man ska samtidigt samarbeta med till exempel polisen.

Man har också tvingats dra ned på de IT-satsningar man har påbörjat. Det innebär att man blir mindre effektiv. Hade man fått de engångssummor som IT-satsningarna kräver hade man kanske kunnat öka ambitionerna på granskningsarbetet men framför allt på den service som finansministern lyfter fram och som vi alla tycker är viktig.

När generaldirektören var hos oss sade han vidare: Jag var inte medveten om att Skatteverket skulle behöva dra ned med så mycket personal åren 2011–2014. Jag trodde att de neddragningar som gjorts med ca 800 personer var i princip tillräckliga.

Eftersom generaldirektören tidigare var statssekreterare hos finansministern undrar jag: Var finansministern medveten om Skatteverkets situation eller har alla på Finansdepartementet blundat och slagit dövörat till?

Anf. 30 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Visst ska vi ha stort förtroende för Skatteverket som besitter en hög kompetens. Det är säkert också som finansministern säger att många vill ha ökade resurser och att man får pröva alla äskanden noggrant. Det har jag viss förståelse för, men den här gången känns det som att Skatteverket försöker varna oss och slå larm. Man säger att man gick in i 2009 med fullt utnyttjad anslagskredit, att man måste minska ambitionerna och att man inte kommer att uppnå sina mål. Jag vet inte om jag har hört så kraftiga uttalanden från Skatteverket förut, i varje fall inte sammantaget.

Om myndigheterna ropar vargen kommer år efter år kanske de inte får någon hjälp när vargen verkligen kommer. Det kan vara så. Jag tolkade nog Anders Borgs svar på det sättet.

Min fråga kvarstår trots att jag kanske till viss del fick svar på den. Anders Borg tror fortfarande att Skatteverket kan leva upp till sina ambitioner och nå de mål som vi kräver att de ska nå.

Om det är som Skatteverket säger, hur tror finansministern att det kommer att påverka signalsystemet ut till landets skattebetalare?

När det gäller arbetet mot skattefusk har det gjorts en del saker, och jag tänker inte gå in på detaljer, men när kommer det vidare åtgärder?

Anf. 31 RAIMO PÄRSSINEN (s):

Herr talman! Jag vet inte om Anders Borg såg *Uppdrag granskning* om hur folk blir utnyttjade i svartarbete. Skattefusk äter sig som en kräfta in i hela vårt samhälle. Privatmarknaden på byggsidan här i Stockholm är förstörd. Vi har många rediga företag som tappar anbud för att de blir utkonkurrerade av dem som fuskar. Det är allvarligt, och det bara växer.

I sitt svar skriver Anders Borg när det gäller det verktyg vi har att bekämpa detta med, alltså Skatteverket, att han har infört ett jobbskatteavdrag. Han vägrar dock att förklara sambandet. Vad är det för samband mellan bekämpning av skattefusk och jobbskatteavdrag? Är det en teori, Anders Borg? Låt oss då höra den. Kan Skatteverket klara sig med 500

färre anställda om man inför ett femte steg i jobbskatteavdraget? Eller hur tänker du, Anders Borg? Det står ju svart på vitt att det är en effektiv åtgärd.

Anders Borg talar också om HUS-avdragen. Precis som jag sade i mitt förra inlägg förekommer det många konstiga saker där. Skatteverket har dock ingen möjlighet till kontroll.

Det är ett växande problem. Det är många branscher som vill ha hjälp för att kunna överleva och konkurrera. Bekämpa skattefusk! Ge Skatteverket mer muskler!

Men okej, Anders Borg, det kanske är ditt svar och ditt eftermäle: Vi sänkte åtminstone skatten, och det skulle lösa problemen.

Återigen, hur går jobbskatteavdrag och möjligheter att bekämpa ekonomisk brottslighet ihop?

Anf. 32 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Låt oss konstatera att Skatteverket har en svår uppgift som måste skötas effektivt. Även om de flesta svenskar accepterar att vi måste ha en stat och att uppgifter i denna måste skötas anser samtidigt många medborgare att de pengar de har tjänat ihop är deras egna. Den svåra uppgiften för Skatteverket är att säkra att vi får in skatteintäkterna.

I grund och botten är den viktigaste funktionen där den legitimitet som medborgarna upplever att den svenska staten och de svenska välfärdssystemen har. Det är därför jag tror att vi har ett av de mest effektiva skattesystemen i Europa och världen. Man upplever Skatteverket som en väl fungerande myndighet och att pengarna används på ett effektivt sätt.

Man kan få in skattepengar på två sätt, genom kontroll och service. Jag tenderar att tro att servicefunktionen är avgörande, att människor känner att de kan ringa till Skatteverket när de undrar hur regelverket ser ut och hur de ska hantera sina skattebetalningar.

På flera av de riktigt stora felområdena är det snarare misstag än medvetet skattefusk som ligger bakom. Numerärt handlar det om reseavdrag respektive husförsäljningar.

Jag har stor respekt för Christin Hagbergs och Marie Engströms inlägg i frågan. Jag vill inte förringa att Skatteverket upplever att de har ett bekymmer med de ekonomiska resurser de har.

Det måste noggrant prövas och diskuteras inför den kommande budgetprocessen. Det måste prövas precis som alla andra äskanden. Det är inte självklart att budgetavdelningens PM om Skatteverkets äskanden ser exakt likadant ut som Skatteverkets beskrivning. Det kan finnas olikheter i beskrivningarna som gör att man noga måste se efter hur det förhåller sig och vilka resurser som ska avsättas.

Jag vill också påpeka att Skatteverkets resursbehov har både ökat och minskat. Vi har en påtagligt högre användning av elektroniska deklARATIONER än tidigare. Det måste rimligtvis leda till lägre kostnader för Skatteverket.

En del av de stigande kostnaderna är å andra sidan att man kanske inte fullt ut har haft kostnadskontroll på IT-investeringarna som kanske inte heller fullt ut har gett de resultat som man hoppats på.

Avskaffandet av förmögenhetsskatten och arvs- och gåvoskatten och förändringen av fastighetsskatten har minskat Skatteverkets resursbehov. Det är alldeles tveklöst så.

EU-kommissionen har ju lyft fram det stora värde som jobbskatteavdraget har när det gäller att minska skattefusk. Det är ofta skattekiln på enklare tjänster som har spelat stor roll för varför man får en stor svart sektor. När vi minskar tröskeleffekten genom jobbskatteavdrag minskar det naturligtvis riskerna för skattefusk. Det är något som EU-kommissionen har framhållit som en effektiv åtgärd mot skattefusk.

Det som krävs är en kombination av åtgärder. Det är bra och effektiv kontroll, enkla regler som människor känner till och bra service från skattemyndigheten som gör att de allra flesta människor som ingenting annat önskar än att göra rätt för sig när det gäller skatter kan göra det på ett bra och enkelt sätt.

Jag tycker att Skatteverkets utgångspunkt att det ska vara lätt att göra rätt och svårt att göra fel är en utomordentlig startpunkt för diskussionerna om Skatteverkets arbete.

Anf. 33 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Jag återvänder till rapporten som vi har fått från den nuvarande generaldirektören. Där räknas klart och tydligt upp vilka problem de förändringar som man har gjort sedan 2006 har medfört ekonomiskt. Det är bara att läsa innantill.

Den problematiken har man redovisat hela tiden. Det har till och med stått i propositioner från Finansdepartementet att detta kommer att kosta för Skatteverket, men att man får ta det inom egen ram. Man har alltså inte lyssnat på Skatteverket när man har tagit upp den här problematiken. Det är naturligtvis det som är bekymret.

Jag tror att vi alla är överens om att vi ska ha effektiva myndigheter i Sverige. Skatteverket ska vara en av dem. Skatteverket är duktigt. Skatteverket är ett av världens mest effektiva.

Det har naturligtvis sina skäl. Man har kunnat jobba framåt. Man har kunnat utveckla verksamheten. Som de själva skriver har man möjlighet att satsa på att utveckla IT-avdelningen så att det går att använda sig betydligt mer av den servicen, det vill säga privatpersoner och företagare kan själva fixa ganska mycket utan att behöva tala med någon person.

Den verksamheten har man nu varit tvungen att dra ned på eftersom man inte har några pengar. Det tycker jag är ett stort problem. Då får man ju inte den service som vi pratar om.

E-deklarationer är en sak, men det finns så mycket mer. Vi värnar om legitimiteten för det svenska skattesystemet och det kräver att Skatteverket får resurser så att de klarar av att behålla åtminstone den service och det utåtriktade arbete som man har gjort hittills.

Anf. 34 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag tackar Christin Hagberg för en viktig interpellation i ett oerhört viktigt ärende.

Skatteverket är centralt för att vi ska få in våra skatter. Att vi har de minsta underskotten av alla EU-länder och att vi har kunnat amortera kraftigt mellan 2006 och 2009 på vår skuld beror naturligtvis till en del på att vi, till skillnad från många andra europeiska länder, får in våra skatteintäkter i Sverige med relativt låga kostnader och relativt små skattefel. Det tycker jag är glädjande.

Vi vet också att Skatteverket har en ekonomisk situation som föranleder en del frågor. Det är skälet till att vi bad dem att i sin verksamhetsbeskrivning återkomma med en fördjupad analys. Det är den vi diskuterar nu. Det är alldeles tydligt att den ger ett antal argument som måste prövas noggrant i budgetprövningen.

Ett av skälen till att Sverige, till skillnad från många andra länder, har myndigheter som är effektiva är att vi har en noggrann budgetprövning. Det är ett viktigt skäl till att de med de resurser de har utför ett effektivt arbete.

Även Skatteverket ska följaktligen prövas noga. Varje argument ska vägas mot att det ofta finns andra argument och synpunkter att ta in.

Jag vill gärna understryka hur viktigt det är med signalsystemet och de signaler som vi politiker sänder ut. Skatteverket har en väl fungerande kontrollapparat och en väl fungerande service. Det är viktigt att man kan upprätthålla den. Om vi ger en bild av att Skatteverket inte har resurser eller möjlighet att kontrollera riskerar vi att skicka signalen att det är enkelt att fuska och komma undan. Det är inte den signalen vi ska skicka. Man ska naturligtvis betala sina skatter. Det ska vara enkelt att göra rätt och svårt att göra fel.

Jag tackar Christin Hagberg och de andra deltagarna i denna debatt.

Överläggningen var härmed avslutad.

### **8 § Svar på interpellation 2009/10:289 om avfallsförbränningsskatt, avfallsdirektiv och materialåtervinning**

Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Christin Hagberg har frågat mig hur jag ser på avskaffandet av avfallsförbränningsskatten utifrån det nya avfallsdirektivet. Hon har också frågat om jag är redo att genom beskattning motverka förbränning av avfall till förmån för materialåtervinning.

Beslut om att avskaffa skatten på avfallsförbränning fattades hösten 2009. Det har visat sig att skatten inte har haft någon effekt på mängden hushållsavfall eller på graden av materialåtervinning. Skatten har inte bidragit till att uppfylla avfallshierarkins målsättning att öka materialåtervinningen framför energiåtervinning. Jag anser därför att ett avskaffande av skatten inte motverkar möjligheterna att uppfylla kraven i ramdirektivet för avfall.

Skatt på förbränning av avfall infördes efter förslag av en särskild utredning. Den dåvarande regeringen fann att den föreslagna utformningen av skatten inte skulle fungera i praktiken. Skatten kom därför att utformas delvis annorlunda än vad som föreslagits av utredningen. Skatten infördes den 1 juli 2006.

I den dåvarande regeringens proposition om införandet av skatten angavs att regelverket skulle utvärderas efter införandet. Den nuvarande regeringen tillsatte därför en särskild utredare med uppgift att förutsättningslöst diskutera skatten. Utredningen fann att skatten inte styrde mot de mål som motiverat dess införande och föreslog att skatten skulle slopas utan att ersättas med någon annan skatt eller något annat styrmedel.

Regeringen följde utredningens förslag och föreslog hösten 2009 att skatten på förbränning av avfall ska avskaffas från och med den 1 oktober 2010. Riksdagen har beslutat i enlighet med förslaget.

Dagens förutsättningar är likartade dem som gällde vid utvärderingen av skatten. Jag ser därför ingen anledning att återigen utreda frågan om att införa en skatt för att gynna materialåtervinning framför avfallsförbränning. Om det längre fram visar sig finnas behov av en skatt eller ett ekonomiskt styrmedel för att främja materialåtervinning framför andra former av avfallsbehandling får frågan behandlas i det läget.

Anf. 36 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Sverige har i alla år legat långt framme när det gäller att åtgärda miljörelaterade frågor och problem.

Avfallet eller kretsloppet är ett sådant exempel. Det är en viktig del i samhällets infrastruktur. Det är av allmänt intresse. Det berör alla. Det handlar också om en samhällsservice som det är oerhört viktigt att vi kan lösa på ett bra sätt. Det handlar också om resursanvändning. När vi antog miljömålen slog vi fast att vi ska lösa de stora miljöproblemen inom en generation.

Jag skulle kunna hänvisa till det som finansministern sade i den förra debatten, nämligen att vi har betalat av på vår skuld i finanserna, det vill säga de låneskulder som staten har. Däremot har vi ju mycket kvar att betala av på gamla miljösynder. En av dem är avfallshierarkin eller kretsloppsfrågan.

När det gäller avfall och kretslopp är vi en bit på väg. Avfallshierarkin styr och vi måste jobba med de här frågorna. Först och främst ska vi minska vårt användande av så kallat jungfruligt material, som de säger i branschen, det vill säga ta ut nya resurser ur Moder Jord. Därefter ska vi återanvända, sedan återvinna och därefter förbränna. Längst ned finns deponering. När det gäller detta har vi kommit långt, i varje fall på hushållssidan, där endast 4 procent i dag läggs på deponi.

Finansministern har i sitt svar redogjort för turerna kring avfallsförbränningsskatten, och den är numera avskaffad. Han hänvisar till den utredning som gjordes innan den togs bort.

Man får intrycket att alla tyckte att den inte hade avsedd effekt. Jag tror att det var en förhastad slutsats. Till exempel återvinningsindustrierna menade att man borde förbättra den i stället för att ta bort den för att kunna fortsätta utveckla denna typ av företag. Men nu har den borgerliga majoriteten beslutat att den ska bort, och där står vi nu.

Av allt hushållsavfall går nästan 50 procent till förbränning, medan ca 35 procent går till materialåtervinning.

Jag menar att borttagandet av avfallsförbränningsskatten inte har gynnat en ökning av materialåtervinningen. Dessutom hade jag en liten förhoppning, när man nu bestämt sig för att ta bort skatten, att man i miljömålspropositionen skulle komma med en del skarpa förslag som kompenserar och för frågan om ett bättre uppfyllande av avfallshierarkin och miljömålen framåt. Men icke sade Nicke. Enligt propositionen kommer detta mål – att avfallsmängden ska minska – bara delvis att uppnås medan det i andra delar bedöms som mycket svårt att nå även om ytterligare åtgärder vidtas.

Därför undrar jag vilka nya åtgärder man kommer att föreslå. Jag fortsätter att läsa – tittar i andra propositioner, kollar på regeringens hemsida etcetera – men jag hittar inga nya åtgärder. Man har inga förslag om hur man tänker gå vidare i denna så viktiga fråga.

Då blir min fråga till finansministern: Hade det inte varit bättre ur miljösynpunkt att hitta andra åtgärder som har en bättre effekt på uppsatta mål innan man tog bort avfallsförbränningsskatten?

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Låt mig välkomna Christin Hagbergs interpellation. Skatter är ett kraftfullt styrinstrument. Läger man en tung skatt på alkohol, tobak eller arbete har det en effekt på människors beteende. Samma sak gäller naturligtvis på miljöområdet. Därför är det alltid välkommet att vi försöker hitta skatter där de styrande effekterna går i den riktning som vi önskar: koldioxidskatter eller avfallsskatter. Därför välkomnar jag diskussionen utifrån denna utgångspunkt. Det är naturligtvis bra att föra en diskussion om vi skulle kunna utforma en avfallsförbränningsskatt.

Brasutredningen kom med ett förslag som i praktiken inte gick att genomföra av rent fundamentala skäl.

Vi har egentligen inte någon alldeles god koll på vad det är för avfall vi får in. Det enda sättet att ta reda på det är att göra en grundlig plockanalys. Det är kostsamt.

Det som är specifikt med skattelagstiftning, som jag tror att man måste ha respekt för, är att den som lämnar uppgifterna gör det under straffansvar. Lämnar man felaktiga uppgifter i skattefrågor begär man en brottslig handling. Det är faktiskt det enda området i den svenska lagstiftningen där det är så. På andra områden när det gäller brottsutredningar är man aldrig skyldig att lämna korrekta uppgifter.

Eftersom man då inte kan hantera skatten på det sätt som Brasutredningen föreslog valde man att göra en schablonisering av avfallsskatten. Det var på detta sätt den kom att utformas. Schabloniseringen gjorde att den inte hade någon som helst styrande effekt. Den enda effekten var att vi så att säga fick mer transporter mellan kraftvärmeverk kontra andra sådana verk.

I grunden finns här ett problem som man inte kan komma ifrån. Så länge vi inte har någon plockanalys och inte kan styra med skatten mellan de olika materialen som återlämnas har vi inte en fungerande modell. Där har det inte hänt någonting. Vi har inte kommit förbi det på något sätt, utan den grundläggande svårigheten föreligger. Givet att vi då har en skyldighet för den skattskyldige på det sätt som den tidigare regeringen erkände hamnade vi i en sits där standardisering var den enda lösningen. Därmed blev avfallsskatten icke-styrande.

Jag är övertygad om att det faktum att vi finansierade avfallsskattens avskaffande med en höjning av koldioxidskatten gjorde att det gav en nettomiljövinst. Den ena skatten hade ingen effekt, och det är alldeles tydligt att koldioxidskatten har det.

Det har inte heller skett någon förändring på EU-nivå som ändrar dessa förhållanden. Det finns ett förslag från EU som är ute på remiss. Det finns alltså ännu inte vare sig någon rådsbehandling eller arbetsgruppsbehandling av detta som är avslutad. Beslutsläget är i det avseendet exakt detsamma som vi hade efter Askautredningen. Vi har alltså inte



funnit något sätt att utforma en effektiv beskattning av avfallsförbränning. Skulle vi hitta ett sådant får frågan naturligtvis prövas på nytt. Jag delar Christin Hagbergs utgångspunkt att en bra och styrande miljöskatt som verkligen styr på ett sådant sätt att vi underlättar materialåtervinning och minskar förbränning och utsläpp är positiv. Men vi är inte i den situationen att vi har ett sådant alternativ. Om man kan hitta ett sådant är jag naturligtvis beredd att förnya diskussionen. Men där är vi inte.

Anf. 38 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Jag ska börja med kompensationen för höjningen av koldioxidskatten. Sanningen är att man först sänkte koldioxidskatten för att sedan höja den med samma ettöring så att vi nu har samma koldioxidskatt som vi hade tidigare. Beslutet fattades före jul och trädde i kraft den 1 januari. Det är sanningen kring den frågan. Det är en teknisk lösning som man har valt. Men sanningen är att ingen höjning av koldioxidskatten har skett generellt.

Jag är mycket medveten om att skatter ska användas som styrinstrument. Det har varit problematiken när det gäller avfallsförbränningsskatten. Jag har inte hävdad att det var en bra skatt. Men jag tycker ändå att kretsloppsfrågorna när det gäller att kunna sortera, ansluta sig till avfallshierarkin, återanvända och återvinna ska gå före förbränningen. Det tycker jag är viktigt. Förbränningen ökar för varje år av hushållsavfall, vilket jag ser som ett problem.

Jag vet att inte alla delar min uppfattning. Men jag ser det som ett problem. Vår generation har ändå möjlighet att lämna över till nästa generation utan att ha använt för mycket resurser. Vi kan dela med oss till kommande generationer.

Den förra kretsloppspropositionen lades fram och antogs 2003, det vill säga för snart sju år sedan. Det är anmärkningsvärt att den nuvarande regeringen har suttit vid makten i fyra år, men den har inte lagt fram ett enda förslag när det gäller kretsloppsfrågan eller avfallsfrågan. Jag vet att det inte är en fråga som faller under Finansdepartementet. Men jag utgår från att ni pratar med varandra och att ni diskuterar denna fråga, till exempel i samband med att avfallsförbränningsskatten togs bort. Det är naturligtvis en komplicerad fråga. Den påverkar alla. Detta är svårt. Hur mycket ska man sortera, vad ska man sortera, hur ska man kontrollera och så vidare? Det är en viktig fråga för att vi ska kunna lämna över ett samhälle som i alla fall har löst de stora miljöfrågorna.

Jag hade hoppats att jag skulle få ett bättre svar från finansministern. Hans parti gick för en tid sedan ut med att man nu var de gröna Moderaterna. Då borde man kanske fundera lite grann kring dessa frågor också.

Jag kan efter finansministerns inlägg konstatera följande: Miljömålen handlar inte längre om vad naturen tål utan om vad Moderaterna förmår.

Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag har egentligen inga andra utgångspunkter i denna diskussion än vad Christin Hagberg har. Det som är komplikationen här är att den skatt som vi hade på grund av den schabloniserade utformningen hade som främsta effekt att skattepliktigt hushållsavfall transporterades till kraftvärmeanläggningar, medan icke skattepliktigt avfall kördes

till värmeproduktion. Det blev alltså ökade utsläpp på grund av ökade transporter men ingen styreffekt på materialåtervinningen.

Detta är svårigheten. Jag vill inte på något sätt antyda att den förra regeringen valde den schabloniserade metoden därför att man inte delade Christin Hagbergs och mina utgångspunkter när det gäller att öka materialåtervinningen. Jag tror helt enkelt att när man väjde detta behov mot den grundläggande svårigheten att en skattelagstiftning med straffrättslig verkan förutsätter att folk ger korrekta uppgifter kunde man inte finna en bra kombination av detta. Att ha en bred plockanalys hade helt enkelt inte fungerat med rimliga kostnader.

Vi vet att det finns svårigheter på de här områdena. När vi har viktbariserade hushållsavgifter ser vi att mängden sopor som lämnas in minskar kraftigt, men det förefaller mest bero på att man hanterar soporna i annan ordning – lägger dem i hyresfastigheter, dumpar dem eller bränner dem i annan ordning. Det är ingen vinst med det. Vi är ett stort land, och vårt system bygger mer – det vet vi som bor på landet – på att människor känner förtroende för och har en vilja att följa lagarna än på att det de facto finns en kontroll.

Jag delar alltså Christin Hagbergs utgångspunkt. Skulle man hitta ett sätt att utforma en avfallsförbränningskatt som var effektivt styrande mot avfallshierarkin och förenlig med våra grundläggande rättssäkerhetskrav på en skattelagstiftning vore det naturligtvis en fråga man ska ha beredskap att pröva. Varje skatt som ger oss en skatteintäkt och motverkar ett för samhället oönskat beteende är någonting vi bör pröva och överväga. Vi är inte där ännu. Jag kan bara beklaga att vi inte har hittat en utformning för detta. Experterna i såväl Brasutredningen som Aska-utredningen har ju landat i att den gamla skatten var så långt man kom, och tyvärr hade den inte den styreffekt man önskade.

Anf. 40 CHRISTIN HAGBERG (s):

Herr talman! Avfallsförbränningskatten hade ju inte bara till syfte att öka sorteringen utan också att jämställa avfallsförbränning med andra värmeverk och så vidare. Avfallsförbränningsanläggningarna fick då en mindre skatt, precis som de naturligtvis får nu igen.

Sedan blir jag lite förvånad, även om man lite raljerande *kan* uttrycka sig så, när finansministern talar om medborgarnas sorteringsvilja. Jag upplever nog att man försöker och gör så mycket man kan. I alla system, det må handla om skattesystem eller om att sortera sopor, finns det alltid någon som inte vill följa de regler och lagar som gäller. Det kommer vi nog aldrig ifrån, vare sig det gäller avfall eller någonting annat.

Jag som har jobbat med dessa frågor i ganska många år upplever dels att sorteringsviljan är stor, dels att människor blir duktigare och duktigare. Man behöver inte gå längre än till sig själv; det är ingen lätt fråga var man ska lägga olika saker. Men det är framför allt när jag träffar dem som jobbar med den här typen av frågor som jag märker att mycket har hänt sedan 2003. Det kan handla om nystartad verksamhet för att återanvända eller återvinna gamla sopor eller om att ta fram system för att hantera matavfall. Här har det hänt otroligt mycket.

Därför menar jag att när man nu väljer att ta bort skatten, vilket jag kan förstå argumentationen för, borde man ha kommit med nya förslag som för frågan framåt. Det har man inte gjort.

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Grundproblemet med den gamla avfallsskatten var som sagt att dess effekter inte var de önskade. Det gällde dels att man transporterade skattepliktigt hushållsavfall till kraftvärmeanläggningar, dels att skatten hade en utformning så att hushållens träavfall skattades utan hänsyn till att det i praktiken är ett bibränsle. Detta var två oönskade effekter – det tror jag att även Christin Hagberg erkänner – som gjorde att det fanns skäl att ta bort skatten.

Jag vill verkligen inte raljera över hushållens sopsortering. Att sortera sopor tror jag att vi alla ägnar oss åt i olika avseenden. Dock är det så att när man infört viktbaserade system har avfallet minskat med ungefär 20 procent utan att vi riktigt kan se vart detta avfall har tagit vägen. Ibland talar man därför om så kallad sopturism. Det finns en risk att människor helt enkelt lägger avfallet på fel ställen.

Vi avstår inte gärna från skatteintäkter i onödan. Varje krona som staten kan få in utan att åsamka samhället skada är naturligtvis av stort värde. Hade vi hittat ett alternativt sätt att ta in denna skatt som hade gett rätt styreffekter hade vi naturligtvis varit beredda att gå vidare och pröva en sådan möjlighet. Vår bedömning är att vi inte har hittat en sådan. Vad jag sett i diskussionen har inte heller några experter eller andra lanserat en sådan modell. Kan man se att en sådan är på väg får man naturligtvis pröva detta på nytt.

Jag välkomnar den här diskussionen. Vi ska ha en bra diskussion om hur vi hittar bra skatter som med rätt styreffekter gör att vi kan finansiera våra offentliga åtaganden.

Överläggningen var härmed avslutad.

## **9 § Svar på interpellation 2009/10:293 om skatteundandragande och taxi**

Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Raimo Pärssinen har frågat mig vilka initiativ jag avser att ta mot skattefusk, svartjobb och bidragsbrott inom taxibranschen, när jag beräknar att förslag på integrerade kortläsartaxametrar och tömningscentraler ska kunna föreläggas riksdagen samt vilka resurser jag avser att verka för att Skatteverket och eventuellt andra myndigheter tillförs i syfte att bekämpa svarttaxi och oseriösa taxiföretagare.

Som Raimo Pärssinen noterat sorterar frågor som rör taxi främst under Åsa Torstensson. Jag kan dock berätta att Swedac tittar på hur frågan om integration mellan taxametrar och kreditkortsläsare kan lösas. De beräknar att redovisa resultatet av sitt arbete i höst. Ett annat förslag, som Vägtrafikregisterutredningen studerar, är att införa en central databas för taxameterbesiktningar. Den utredningen beräknas vara klar den 1 november i år.

Till det kommer andra åtgärder som regeringen vidtagit för att generellt minska skattefusket. Det senaste exemplet är den utökade rätten för Skatteverket att kräva in uppgifter under löpande beskattningsår, som vi föreslår i propositionen om en frivillig revision.

När det gäller Skatteverkets resurser är det en fråga som ska behandlas inom ramen för budgetprocessen. Jag är inte beredd att här och nu föregripa det arbetet.

Anf. 43 RAIMO PÄRSSINEN (s):

Herr talman! Tack, Anders Borg, för svaret!

I dag är det 40 000 kronor i timmen som faller åt sidan eller fuskas bort enbart inom taxinäringen. Det är en beräkning som Skatteverket har gjort tillsammans med Taxiförbundet. Därför ställer sig seriösa företag som Taxi Stockholm frågan: Finns det någon som är intresserad av att man betalar in sina skatter och fullgör sina uppgifter? Varför ställer man den frågan? Jo, därför att det finns en sådan enorm passivitet från myndigheternas och framför allt regeringens sida.

Herr talman! Detta är min tredje interpellation i det här ämnet. Jag är oerhört engagerad i de här frågorna eftersom detta, som jag sade i samband med en tidigare interpellation, är någonting som växer. Det är en svulst som förstör möjligheterna för seriösa företag.

Man frågar också: Finns det något värde i att ha ett kollektivavtal? Nu förlorar man upphandlingar gentemot oseriösa företag som på grund av att de inte har kollektivavtal eller undanhåller skatter och avgifter kan lägga lägre anbud. Vi använder väldigt mycket skattemedel till samhällsbetalda resor som upphandlas och därmed går till företag som inte är seriösa och inte fullgör sina förpliktelser.

Det finns faktiskt ett hotell här i Stockholm, Anders Borg – ett stort, känt, gammalt och berömt hotell – som har en egen taxirörelse. De vill inte att deras kunder och besökare ständigt ska bli lurade på pengar av de oseriösa företagen, så därför väljer hotellet denna lösning. Och taxibranschen har nu under många år på ett otal konferenser man har haft om svartarbete och skattefusk sagt: Snälla, gör någonting!

I september 2006, herr talman, fanns det ett förslag från dåvarande regeringen om obligatoriska tömningscentraler för taxi. Det var en lagrådsremiss och fanns på bordet. Den försvann. Anders Borg vann valet, och den försvann. Nu händer ingenting. Det är därför man är så angelägen från taxibranschen och undrar varför de hela tiden ska bli dömda som fuskare och skurkar. När en svarttaxiåkare, alltså en utan skylt, kör och det begås grov kriminalitet eller grova brott i taxin säger nämligen medierna ändå "taxichauffören" eller "taxiföraren", och så fläckas hela branschen. Det måste hända någonting, Anders Borg!

I dag finns en överetablering; det kan vi se. Den skulle dock inte finnas om det fanns en ordnad marknad. Jag såg det senast i fredags vid Centralen när det var problem med askmolnet och man ville resa – det finns en mängd olika taxiföretag. Och nu gäller det bara att få in de här 15 procenten – det är bara 15 procent som är friåkare – i obligatoriska tömningscentraler. Mitt budskap från taxibranschen, Transportarbetareförbundet och alla seriösa kunder är: Gör någonting, Anders Borg!

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Det är klart att vi har ett bekymmer i taxibranschen. Det har vi i Sverige, och det har vi i många länder. Vi har haft det under lång tid. Raimo Pärssinen nämner siffran 40 000 kronor i timmen, och det kan

fungera som en god illustration av de relativt omfattande svårigheter och problem vi har.

Två grundläggande problem är naturligtvis att man kör taxi svart, så kallad svarttaxi. Det är mycket svårt att kontrollera och mycket svårt att komma åt. Ett annat är att man helt enkelt inte slår på taxametern i de bilar som kör. Det finns alltså skäl till att taxiverksamhet i många länder och under lång tid har varit svår att som andra näringar och på det sätt vi skulle önska få in i en väl beskattad, ordnad och organiserad verksamhet. Det finns ett grundläggande kontrollproblem. Det är detta som gör att vi i många länder, inklusive Sverige, till exempel har lägre moms på taxi-tjänster. Vi har låg moms på detta därför att man ändå ska få människor att vilja verka inom lagar och regler.

Gör vi tillräckligt i Sverige för att lösa problemet? Ja, givet att problemet är så stort är det alldeles självklart att vi inte gör tillräckligt. Det har vi uppenbarligen inte gjort under väldigt lång tid, eftersom problemet har bestått över tid. Nu talar vi om två olika förändringar. Swedac tittar på möjligheten att integrera taxameter och kreditkortsläsare. Det är en positiv del i detta, men det hjälper ju inte om man inte slår på taxametern eller om man kör svarttaxi. Det är dock ett steg framåt. Vägtrafikregisterutredningen ska i höst återkomma med ett förslag om detta med central databas som man tittar på.

Jag kan inte ha någon invändning mot det resonemang Raimo Pärssinen för. Det är alldeles självklart att bolag ska konkurrera på lika villkor och att man ska ha kollektivavtal. Det ska i offentligt upphandlade tjänster finnas en respekt för lagar och regler så att man verkar utifrån att man är effektiv och skicklig på att hantera sina kostnader och gör vinst på grund av det, inte på grund av att man undgår att betala sin skatt eller frångår gällande regelverk. Kan man hitta vägar framåt i detta får man naturligtvis pröva dem.

Jag delar inte Raimo Pärssinens bild att regeringen är passiv i skattefuskfrågorna. Jag vill ändå påpeka att vi i samband med revisionspliktspropositionen faktiskt lägger fram ett förslag som också gör att man får en ökad möjlighet från Skatteverket att kräva in uppgifter. Det är naturligtvis en generell åtgärd som inte är riktad mot taxibranschen. Vi ska hela tiden försöka vårda vårt skattesystem så att vi upprätthåller att det fungerar effektivt med bra service till medborgarna samt gör det svårt att undgå att betala de skatter man rätteligen ska betala.

Jag delar till fullo Raimo Pärssinens beskrivning av hur ett samhälle med skattefusk fungerar. Det är inte bara en koppling till frågan om skatteintäkter utan också om brottslighet, moral och hur ett samhälle fungerar. Man ska sköta sig, och man ska betala sina skatter. Man ska verka inom lagar och regler. Samhället mår bättre av detta. Företag mår bättre av detta. Anställda mår bättre av detta. Jag delar alltså till fullo den utgångspunkten, herr talman.

Anf. 45 RAIMO PÄRSSINEN (s):

Herr talman! Delat min uppfattning har ju Anders Borg gjort vid ett flertal tillfällen. Men det är en sak att säga det, och det är en annan sak att verkligen leverera konkreta förslag.

Prot. 2009/10:109  
23 april

Svar på  
interpellationer

Saken är den att Taxiförbundet tillsammans med Transportarbetareförbundet har lämnat konkreta förslag. Tekniken finns där, och systemet finns där. Det är bara att sätta i gång. Jag förstår inte riktigt var bromsen sitter någonstans. Vi kan inte ha det så här år efter år, Anders Borg. Under de fyra år som jag har följt denna fråga har Anders Borg sagt: Jag håller med Raimo Pärssinen. Det är jätteviktigt.

Han gör dock ingenting. Nu säger han att det kommer någonting i höst och så vidare, och så hänvisar han till revisionsplikten, den frivilliga revisionen. Samtidigt skriver regeringen när det gäller revisionsplikten att detta kommer att leda till ett skatteundandragande på runt 1,3 miljarder kronor. Hoppsan! Var det den stora hjälpen taxi fick? Låg moms – ja, det är väl bra, men det är ändå 40 000 kronor i timmen som rasar ut. Tänk vad många sjuksyrror vi kunde få för det! Tänk vad vi kunde fylla på med bra pedagoger i skolan, eller varför inte en bättre hjälp till gamla mamma i äldreomsorgen? Det rinner ut pengar ur systemet. Anders Borg säger: Oj, detta är viktigt. Vi håller med.

Gör någonting! Varför tar ni inte Taxiförbundets förslag? Varför lade ni förslaget om obligatoriska tömningscentraler åt sidan, kastade bort det? Det är faktiskt så att dessa tömningscentraler kan vara en oerhört stor hjälp också när man ska bedöma seriösa företag. Det finns ju där. Vad väntar ni på? Vad är problemet?

Sedan är det en annan sak, herr talman, som jag har lagt märke till i mitt arbete i denna fråga. Det är att den på något vis finns mellan tre olika departement. Skattefuskfrågorna ligger hos Anders Borg. I hans händer händer inte mycket. Sedan har vi Åsa Torstensson, som har infrastruktur, trafik och sådant. Dessutom har vi Näringsdepartementet med Maud Olofsson. Och så bollas detta runt någonstans, och någonstans, Anders Borg, finns en hake. Rent intellektuellt förstår nämligen Anders Borg detta lika väl som alla andra.

När det rinner ut så mycket pengar, när en hel bransch tappar i förtroende hos allmänheten, när seriösa företag som gör allting rätt blir utkonkurrerade, när organisationer eller hotell säger att de bara kan använda sig av ett speciellt företag eller skapa ett eget för att slippa fusk och slippa att turister som kommer till Sverige får bilden att man fuskar här – då gör inte Anders Borg någonting.

Ni har väl goda kontakter med Thomas Winskog på Taxiförbundet. Han säger att vi ska fixa det här nu. Det är därför jag följer denna fråga. Jag blev så glad i höstas, i den senaste interpellationen, för då lovade Anders Borg att han skulle ta tag i detta. Då blev jag snäll och mild i min interpellation – det kanske jag inte är jämt – och sade att det var bra, bara vi för frågan framåt. Nu säger han att vissa saker ska utredas i höst. Jag förstår inte. Är det kanske Maud Olofsson som säger att det blir för mycket regelkrångel? Det är faktiskt inget regelkrångel alls. Det blir enklare.

Ta in de 15 procenten friåkare, så får vi lite ordning på detta! Använd tömningscentralerna till att bedöma upphandlingar! Se till att inte skattepengar går rakt in i händerna på rufflare!

Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag kan bara instämma i Raimo Pärssinens sista uttalande. Det är väl självklart att skattepengar inte ska gå till rufflare och att man inte ska kunna komma undan att betala sina skatter.

Min bild av det arbete vi bedriver är inte att vi är passiva i skattefuskarbetet utan att det händer mycket. Vi har genomfört – visserligen utifrån förslag från tidigare regeringar – både personalliggare och kassakrav. Vi tittar på möjligheten att vidga dessa system. Vi har gått fram med förslag om räntesnurror och handelsbolag som i runda slängar inbringat 12–13 miljarder till statskassan i minskade möjligheter till skatteundandragande. Skattefuskfrågorna och skatteundandragandefrågorna är alltså centrala och viktiga. Det vill jag gärna understryka.

I taxibranschen har vi den särskilda egenheten att vi måste säkra att skattefusk som sammanhänger med att man helt enkelt inte slår på taxametern eller att man kör svarttaxi inte ökar. Därför måste vi, när vi prövar frågor om regleringar och bördor för dem som följer systemet, hela tiden göra avvägningar så att det blir så effektivt som möjligt, att vi får in skattepengarna och samtidigt kan se till att taxichaufförer och taxibolag följer lagar och regler.

Nu har det framkommit två förslag. Det ena förslaget kommer från Swedac och handlar om att integrera taxametrar och kreditkortsläsare. Det vore ett steg framåt. Det kan inte uteslutas att man har ett taxameterkvitto och ett kreditkortsläsarkvitto. Om dessa integreras minskar möjligheten för fusk. Det andra förslaget är, som jag nämnde, Vägtrafikregisterutredningens idé om en central databas för taxameterbesiktningar. Slutsatsen är att man tror att man därigenom skulle kunna göra framsteg.

De är viktiga åtgärder. Jag vill inte ge Raimo Pärssinen bilden av att vi, om vi gör dessa saker, har löst frågan om fusk i taxinäringen, att vi under min tid som finansminister har avskaffat taxifusket. Det är inte den bild jag vill ge Raimo Pärssinen. Vi har ett betydande problem på detta område. Vi letar och prövar vägar framåt. Nu har vi två förslag som jag tror kan spela roll, och då bör vi naturligtvis pröva om de kan genomföras. Sedan får man löpande föra diskussionen framåt.

Jag skulle givetvis önska att jag kunde vårda Raimo Pärssinens humör genom att avrapportera förslag som effektivt och snabbt löser problemet. Jag kan bara beklaga att vi inte kommit så långt i arbetet. Det beror dock inte på att vi inte har en ambition eller att vi inte ser problemet. Vi arbetar framåt i dessa liksom i många andra frågor, men det är besvärliga prövningsprocesser som alltid präglar politiken.

Anf. 47 RAIMO PÄRSSINEN (s):

Herr talman! Det jag säger är att Anders Borg inte ska försöka uppfinna hjulet en gång till utan i stället följa Taxiförbundet och Transportarbetareförbundet. Där finns klara punkter med förslag. Varför inte ta dem? De säger att det är lätt att länka taxametrarna till Skatteverket. Tekniken finns. Var ligger problemet, Anders Borg? Vi kan inte ha det som det är nu. Vi delar ju bilden av problembeskrivningen. Anders Borg säger att man funderar på några förslag som ska komma. Var finns Taxiförbundets förslag? Varför tar ni inte dem?

När det gäller taxametrarna gör man i Skåne så att man köper nya. På så sätt kan man besikta dem på ett annat ställe. Sedan köper man en ny nästa år igen och åker och besiktar på ytterligare ett annat ställe. Allt detta är känt, och då vore det väl lätt att snabbt komma med ett åtgärds paket.

Nu rinner det ut 40 000 kronor i timmen till rufflare. Nu förlorar seriösa taxiföretag anbud till rufflare. Nu använder kommuner skattemedel som går rakt i gapet på rufflare. Samtidigt vet vi att vi kan lösa problemet. Vi kan lösa det i riksdagen. Vi kan lösa det med förslag från Anders Borg om han följer de erfarenheter Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten och Taxiförbundet har. Det är lätt att ordna. Snälla Anders Borg, gör det i stället för att hänvisa till att ni gör så mycket!

Det här är tredje gången jag interpellerar i denna fråga. Det är tredje gången Taxiförbundet ber mig driva frågan eftersom den är jätteviktig för dem.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (m):

Herr talman! Jag vill tacka Raimo Pärssinen för att han återigen reser frågan om det fusk som förekommer i taxinäringen.

Det är helt oomstritt att vi har ett bekymmer på det här området som vi måste försöka lösa. Däremot kan jag inte dela Raimo Pärssinens bild att regeringen är passiv eller att vi här har ett problem som är nytt. Det är ett gammalt problem. Det har bekämpats under lång tid. Det är mycket svårt att både i Sverige och i andra länder komma till rätta med att det i en näring som taxinäringen kan finnas ett rätt betydande skattebortfall. Vi ska fortsätta det arbetet. Det är alltid viktigt att pröva förslag som kan underlätta skatteindrivning.

Jag föreställer mig att Raimo Pärssinen och jag kommer att återkomma i den här frågan. Förhoppningsvis kan jag gradvis redovisa framsteg, inte framsteg som gör Raimo Pärssinen nöjd men framsteg som gör att vi gradvis och i takt med tiden minskar problemet.

Överläggningen var härmed avslutad.

## 10 § Hänvisning av ärenden till utskott

Föredrogs och hänvisades  
Proposition  
2009/10:206 till skatteutskottet

Motioner  
2009/10: MJ10 och MJ11 till miljö- och jordbruksutskottet  
2009/10: C20–C22 till civilutskottet  
2009/10: T6 och T7 till trafikutskottet  
2009/10: K14 till konstitutionsutskottet  
2009/10: U15 till utrikesutskottet  
2009/10: T8 till trafikutskottet



Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2009/10:FPM66 Genomförandeåtgärder i anslutning till UCITS-direktivet (fondföretag) till finansutskottet

## **12 § Bordläggning**

Anmäldes och bordlades

Propositioner

2009/10:207 Olovlig tobaksförsäljning

2009/10:209 Ålderskrav vid buss- och taxitransporter

Socialutskottets betänkanden

2009/10:SoU16 Den nya influensan A(H1N1)

2009/10:SoU24 Ändring av övergångsbestämmelserna till lagen (2008:145) om statligt tandvårdsstöd

Civilutskottets betänkande

2009/10:CU14 En nedre promillegräns för sjöfylleri

Skatteutskottets betänkanden

2009/10:SkU35 Internationell skatteskattkontroll

2009/10:SkU40 Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike

2009/10:SkU41 Informationsutbytesavtal med Samoa

2009/10:SkU42 Informationsutbytesavtal med Cooköarna

2009/10:SkU43 Informationsutbytesavtal med Turks- och Caicosöarna

2009/10:SkU44 Informationsutbytesavtal med Anguilla

2009/10:SkU45 Informationsutbytesavtal med Gibraltar

2009/10:SkU46 Informationsutbytesavtal med San Marino

2009/10:SkU47 Informationsutbytesavtal med Andorra

Utbildningsutskottets betänkande

2009/10:UbU16 Ny lärarutbildning

Trafikutskottet betänkande

2009/10:TU20 Länsplaner för regional transportinfrastruktur

Finansutskottets betänkande

2009/10:FiU18 Bank- och försäkringsfrågor

Utrikesutskottets betänkanden

2009/10:UU15 Mänskliga rättigheter i svensk utrikespolitik

2009/10:UU20 Lag om konsulära katastrofinsatser

2009/10:UU21 Ändring i lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

### 13 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 23 april

**2009/10:337 Höjda patientavgifter till följd av avregleringen av apoteksmarknaden**

av *Margareta Israelsson* (s)  
till socialminister Göran Hägglund (kd)

**2009/10:338 Europa 2020-strategin**

av *Börje Vestlund* (s)  
till statsrådet Birgitta Ohlsson (fp)

**2009/10:339 Inriktningen på skattepolitiken**

av *Lennart Axelsson* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

**2009/10:340 Målet för skattekvoten**

av *Lars Johansson* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

Interpellationerna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 27 april.

### 14 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 22 april

**2009/10:738 Utskänkningstider och alkoholrelaterat våld**

av *Ameer Sachet* (s)  
till statsrådet Maria Larsson (kd)

**2009/10:739 Åtgärder mot felaktiga betalningsanmärkningar**

av *Krister Örnfjäder* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

**2009/10:740 Skatteavdrag för teknik- och marknadsutvecklingskostnader**

av *Krister Örnfjäder* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

**2009/10:741 Entreprenörskonto**

av *Krister Örnfjäder* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

**2009/10:742 Återinvestering av vinst för företagare**

av *Krister Örnfjäder* (s)  
till finansminister Anders Borg (m)

**2009/10:743 Betaltjänster i glesbygd**

av *Lars Johansson* (s)  
till statsrådet Åsa Torstensson (c)

**2009/10:744 Utlandsrepresentationernas lokalanställdas villkor**

av *Bodil Ceballos* (mp)  
till utrikesminister Carl Bildt (m)

**2009/10:745 Miljöbistånd till Irak**

av *Bodil Ceballos* (mp)  
till statsrådet Gunilla Carlsson (m)

**2009/10:746 Den enskildes rådighet över sin egen mark**

av *Bodil Ceballos* (mp)  
till miljöminister Andreas Carlgren (c)

**2009/10:747 Kommunernas budget- och skuldrådgivning**

av *Eva Sonidsson* (s)  
till integrations- och jämställdhetsminister Nyamko Sabuni (fp)

**2009/10:748 Deltidsanställd personal inom räddningstjänsten**

av *Carin Runeson* (s)  
till arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin (m)

**2009/10:749 Generalfullmakt**

av *Hans Olsson* (s)  
till justitieminister Beatrice Ask (m)

**2009/10:750 Tillståndsplikt för factoring**

av *Hans Olsson* (s)  
till justitieminister Beatrice Ask (m)

Frågorna redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 27 april.

**15 §** Kammaren åtskildes kl. 11.25.

Förhandlingarna leddes  
av talmannen från sammanrådets början till och med 8 § anf. 39 (delvis)  
och  
av förste vice talmannen därefter till sammanrådets slut.

Vid protokollet

PER PERSSON

*/Eva-Lena Ekman*

# Innehållsförteckning

<b>1 § Anmälan om kompletteringsval till kulturutskottet och Valprövningsnämnden .....</b>	<b>1</b>
<b>2 § Anmälan om protokollsutdrag från utskott .....</b>	<b>1</b>
<b>3 § Anmälan om fördröjt svar på interpellation .....</b>	<b>1</b>
<b>4 § Svar på interpellation 2009/10:249 om effektiva och ändamålsenliga regler .....</b>	<b>2</b>
Anf. 1 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c) .....	2
Anf. 2 MARIE ENGSTRÖM (v) .....	2
Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (s) .....	3
Anf. 4 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c) .....	4
Anf. 5 MARIE ENGSTRÖM (v) .....	5
Anf. 6 BÖRJE VESTLUND (s) .....	6
Anf. 7 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c) .....	7
Anf. 8 MARIE ENGSTRÖM (v) .....	8
Anf. 9 Näringsminister MAUD OLOFSSON (c) .....	9
<b>5 § Svar på interpellation 2009/10:315 om Skatteverkets resurser för internationell skattekontroll .....</b>	<b>10</b>
Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	10
Anf. 11 HANS OLSSON (s) .....	10
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	11
Anf. 13 HANS OLSSON (s) .....	12
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	13
Anf. 15 HANS OLSSON (s) .....	14
Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	15
<b>6 § Svar på interpellation 2009/10:303 om Skatteverkets ID-kortsverksamhet .....</b>	<b>15</b>
Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	15
Anf. 18 EVA-LENA JANSSON (s) .....	16
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	17
Anf. 20 EVA-LENA JANSSON (s) .....	18
Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	19
Anf. 22 EVA-LENA JANSSON (s) .....	20
Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	21
<b>7 § Svar på interpellation 2009/10:288 om Skatteverkets resurser .....</b>	<b>22</b>
Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	22
Anf. 25 CHRISTIN HAGBERG (s) .....	22
Anf. 26 MARIE ENGSTRÖM (v) .....	23
Anf. 27 RAIMO PÄRSSINEN (s) .....	24
Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	25
Anf. 29 CHRISTIN HAGBERG (s) .....	26
Anf. 30 MARIE ENGSTRÖM (v) .....	27
Anf. 31 RAIMO PÄRSSINEN (s) .....	27
Anf. 32 Finansminister ANDERS BORG (m) .....	28
Anf. 33 CHRISTIN HAGBERG (s) .....	29

Anf. 34	Finansminister ANDERS BORG (m).....	29	Prot. 2009/10:109
<b>8 §</b>	<b>Svar på interpellation 2009/10:289 om</b>		<b>23 april</b>
	<b>avfallsförbränningsskatt, avfallsdirektiv och</b>		
	<b>materialåtervinning .....</b>	<b>30</b>	
Anf. 35	Finansminister ANDERS BORG (m).....	30	
Anf. 36	CHRISTIN HAGBERG (s).....	31	
Anf. 37	Finansminister ANDERS BORG (m).....	32	
Anf. 38	CHRISTIN HAGBERG (s).....	33	
Anf. 39	Finansminister ANDERS BORG (m).....	33	
Anf. 40	CHRISTIN HAGBERG (s).....	34	
Anf. 41	Finansminister ANDERS BORG (m).....	35	
<b>9 §</b>	<b>Svar på interpellation 2009/10:293 om</b>		
	<b>skatteundandragande och taxi.....</b>	<b>35</b>	
Anf. 42	Finansminister ANDERS BORG (m).....	35	
Anf. 43	RAIMO PÄRSSINEN (s).....	36	
Anf. 44	Finansminister ANDERS BORG (m).....	36	
Anf. 45	RAIMO PÄRSSINEN (s).....	37	
Anf. 46	Finansminister ANDERS BORG (m).....	39	
Anf. 47	RAIMO PÄRSSINEN (s).....	39	
Anf. 48	Finansminister ANDERS BORG (m).....	40	
<b>10 §</b>	<b>Hänvisning av ärenden till utskott .....</b>	<b>40</b>	
<b>11 §</b>	<b>Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag</b>		
	<b>från Europeiska kommissionen .....</b>	<b>41</b>	
<b>12 §</b>	<b>Bordläggning.....</b>	<b>41</b>	
<b>13 §</b>	<b>Anmälan om interpellationer.....</b>	<b>42</b>	
<b>14 §</b>	<b>Anmälan om frågor för skriftliga svar.....</b>	<b>42</b>	
<b>15 §</b>	<b>Kammaren åtskildes kl. 11.25.....</b>	<b>43</b>	

